



**Λάθος της Ευρώπης,
που εμπιστεύτηκε τη Γερμανία.**

**Όλοι μας νομίζαμε ότι είχαμε απέναντί μας μια Γερμανία,
που ήθελε να γίνει ευρωπαϊκή,
ενώ στην πραγματικότητα είχαμε μια Γερμανία,
που ήθελε να ξαναδοκιμάσει να κάνει την Ευρώπη γερμανική.**

Το εβραϊκό 4^ο Ράιχ θα νικηθεί στην Ελλάδα.

**Η Γερμανία και όχι η Ελλάδα είναι ο ασθενής "κρίκος" της
Ευρωπαϊκής Ένωσης.**

Διαβάζοντας κάποιος τον τίτλο του άρθρου, θα αναρωτηθεί —και μάλιστα ευλόγως— για τη διανοητική μας κατάσταση. Πιστεύουμε αυτά τα οποία λέμε ή μήπως βρισκόμαστε υπό την επήρεια ουσιών; Είναι δυνατόν το "τέρας" του Ρήνου να αποτελεί τη μεγαλύτερη απειλή για την Ευρωπαϊκή Οικονομία και όχι ο μεγάλος "ασθενής" του Αιγαίου; Είναι δυνατόν ο Βορειοευρωπαίος "ροδαλός" γίγαντας να είναι ο ασθενής "κρίκος" της Ε.Ε. και όχι ο "χλωμός" νάνος των Βαλκανίων; Είναι δυνατόν να απειλείται το "τρένο" της Ευρώπης από την πολυδιαφημισμένη τευτονική "μηχανή" του και όχι από το καθυστερημένο "βαγόνι" της ουράς;

Και όμως ...αυτό είναι η αλήθεια. Αυτήν την αλήθεια μπορεί να την καταλάβει κάποιος απόλυτα, μόνον αν σκεφτεί με βάση την απλή ιατρική λογική. Τι είναι η μικρή

Ελλάδα μπροστά στην πανίσχυρη Γερμανία; Η διεφθαρμένη Ελλάδα με την ισχαιμική οικονομία μοιάζει με έναν άνθρωπο ταλαιπωρημένο, ο οποίος μετά βίας συντηρείται στη ζωή, εφόσον μετά βίας διατηρεί εν ενεργεία τις ζωτικές του λειτουργίες. Είναι ένας άνθρωπος κοντά στον θάνατο και με πολύ μικρές αντιδράσεις. Από την άλλη πλευρά έχουμε τη Γερμανία ...Το "θρεφτάρι" του Ρήνου ...Η σφριγηλή και πανίσχυρη Γερμανία της βιομηχανίας. Η οικονομία, όπου όλοι οι δείκτες της εδώ και μερικές δεκαετίες είναι καρφωμένοι στο "φουλ".

Είναι δυνατόν λοιπόν αυτή η πανίσχυρη μηχανή να είναι ο αδύναμος "κρίκος" της Ε.Ε; Είναι δυνατόν και αυτό θα προσπαθήσουμε ν' αποδείξουμε. Γι' αυτόν τον λόγο χρησιμοποιούμε την ιατρική λογική. Η οικονομική κρίση για ένα κράτος και την οικονομία του είναι ό,τι είναι ένα εγκεφαλικό επεισόδιο για έναν ανθρώπινο οργανισμό. Ένα επεισόδιο αναπάντεχο, ακαριαίο και εξαιρετικά επίπονο. Ένα επεισόδιο που "μπλοκάρει" τη λειτουργία του και τον απειλεί με έκρηξη. Αυτό το επεισόδιο όμως, παρόλο που ως ιατρικό φαινόμενο είναι κοινό για όλους τους ανθρώπους, δεν έχει για όλους τους ανθρώπους τις ίδιες συνέπειες σε περίπτωση εκδήλωσής του.

Ενώ, δηλαδή, το φαινόμενο είναι κοινό και εκδηλώνεται πάντα με τον ίδιο τρόπο, οι συνέπειές του δεν είναι πάντα ίδιες ανάμεσα σ' αυτούς που το υφίστανται. Εδώ βρίσκεται και το λεπτό σημείο, που μας ενδιαφέρει. Μπροστά σ' αυτό το απειλητικό φαινόμενο ο οργανισμός αντιδρά φαινομενικά περίεργα. Γιατί; Γιατί υπάρχουν πλεονεκτήματα του οργανισμού, τα οποία λειτουργούν σαν μειονεκτήματα και το αντίστροφο. Ένας εξασθενημένος και αδύναμος οργανισμός μπορεί να περάσει ένα εγκεφαλικό επεισόδιο χωρίς βαριές συνέπειες. Ένας ισχυρός οργανισμός ενός νέου δυνατού και παραγωγικού ατόμου το πιο πιθανό είναι να μην αντέξει αυτό το επεισόδιο. Το επεισόδιο, το οποίο αφήνει σχεδόν ανέπαφο τον αδύναμο, μπορεί να είναι "θανατηφόρο" για τον δυνατό.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο για τον οποίο θεωρούμε τη Γερμανία ασθενή "κρίκο"; Ασθενής "κρίκος" είναι αυτός ο οποίος "σπάει" και εξαιτίας του καταστρέφεται ολόκληρη η "αλυσίδα". Ασθενής "κρίκος" είναι αυτός, ο οποίος μπορεί να "πεθάνει" σε μια κατάσταση οριακής πίεσης κοινή για όλη την "αλυσίδα". Η Ελλάδα μπορεί να είναι ό,τι είναι, αλλά δεν "πεθαίνει". Ταυτόχρονα όμως δεν έχει το οικονομικό μέγεθος να επηρεάσει σε καθοριστικό βαθμό με την "αρρώστιά" της ή τον "θάνατό" της τον υπόλοιπο ευρωπαϊκό "κορμό". Η κατάρρευσή της, ακόμα κι αν συμβεί, δεν απειλεί το ευρωπαϊκό "οικοδόμημα", γιατί απλούστατα κανένας δεν βασίζεται πάνω της.

Πληθυσμιακά η Ελλάδα δεν είναι τίποτε παραπάνω από μια μεγάλη πόλη της Ευρώπης και ταυτόχρονα ως κράτος έχει ένα τεράστιο κεφάλαιο, το οποίο —ακόμα και χωρίς οργάνωση ή κόπο— μπορεί να της εξασφαλίσει μια στοιχειώδη επιβίωση. Λίγο με τις ξαπλώστρες στον διάσημο ήλιο του Αιγαίου, λίγο με τα rooms to let, λίγο με τα εξαγώγιμα ελαιόλαδα και ζαρζαβατικά της Μεσογείου και την εμπορική παραοικονομία, ο λαός της θα επιβιώσει. Εύκολα ή δύσκολα ...θα επιβιώσει. Το κατάφερε σε δυσκολότερες εποχές και δεν υπάρχει λόγος να μην το καταφέρει και σήμερα.

Το πλεονέκτημά της, δηλαδή, είναι ότι "απορροφά" την οικονομική κρίση με χαμηλό ρυθμό. Η κατάσταση της θυμίζει ήπια καθίζηση και όχι απότομη κατάρρευση. Οι πολίτες της κινούνται σε ένα εύρος μεταξύ κακοπληρωμένου και φτωχού εργαζόμενου και ενός φτωχού ανέργου. Μικρές διαφορές όμως σημαίνουν και μικρές εντάσεις, όταν υπάρχει μετακίνηση προσώπων σ' αυτές τις ιδιότητες. Αυτό είναι το πλεονέκτημα της Ελλάδας. Πλεονέκτημά της γίνεται αυτό, το οποίο σε εποχή οικονομικής άνθισης είναι μειονέκτημα. Δεν έχει κάθετη ανάπτυξη. Δεν έχει "διακόπτες", που, αν κλείσουν, οδηγούν στιγμιαία σε χιλιάδες απολύσεων. Αυτά όλα τα δεδομένα δείχνουν την "ιατρική" κατάσταση της Ελλάδας. Ποια είναι αυτή η κατάσταση; Η Ελλάδα έχει την μικρή "πίεση" ενός ασθενικού "οργανισμού". Τα "εγκεφαλικά" επεισόδια την εξασθενούν, αλλά δεν τη "σκοτώνουν".

Αντίθετα στην περίπτωση της Γερμανίας όλα λειτουργούν στο "τέρμα" και άρα και οι εντάσεις. Αυτές οι εντάσεις οδηγούν στον αιφνίδιο και ακαριαίο "θάνατο". Η μέχρι τώρα "υγεία" και "σφριγιλότητα" της Γερμανίας είναι αυτές που την απειλούν. Αυτή η "υγεία" και το "σφρίγγος" είναι φυσιολογικά, αν αναλογιστεί κάποιος τη λειτουργία της. Η Γερμανία και ο πληθυσμός της έχουν συνδεθεί με το ανώτερο είδος κεφαλαίου ...Τη βιομηχανία και τη βιομηχανική τεχνολογία. Αυτό το κεφάλαιο αποδίδει άπειρα κέρδη τόσο στους ιδιοκτήτες του όσο και στους εργαζόμενους σ' αυτό. Για να αποδώσει όμως κέρδη, θα πρέπει να πουλάει τα προϊόντα του. Θα πρέπει να λειτουργεί η αγορά.

Για όσο διάστημα λοιπόν λειτουργεί αυτή η αγορά, τόσο η "υγεία" όσο και το "σφρίγγος" της Γερμανίας θα είναι αναμφισβήτητα. Αυτήν τη στιγμή όμως αυτό είναι κάτι, το οποίο δεν συμβαίνει. Η παγκόσμια αγορά —και όχι μόνον η ευρωπαϊκή— βρίσκεται σε ύφεση. Στην πραγματικότητα βρίσκεται σε ελεύθερη "πτώση". Η Γερμανία όμως — άσχετα με το τι αντιλαμβάνεται— συνεχίζει να παράγει με τους ίδιους ρυθμούς που παρήγαγε, όταν η αγορά βρισκόταν στα "πάνω" της. Γιατί; Γιατί δεν θέλει να μεταφέρει τα αποτελέσματα της ύφεσης μέσα στην κοινωνία της. Δεν θέλει να περιορίσει την παραγωγή της, λόγω της περιορισμένης ζήτησης. Δεν θέλει να κλείσει εργοστάσια. Δεν θέλει να κάνει απολύσεις.

Στην πραγματικότητα, δηλαδή, "εθελουφλεί", γιατί δεν θέλει να επιβαρύνει την οικονομία της. Επενδύει στην παραγωγή, ελπίζοντας. Η ελπίδα είναι ο χειρότερος σύμβουλος σε τέτοιες καταστάσεις. Γιατί; Γιατί στο διάστημα της ελπίδας θα σε αναγκάσει να φας τα "έτοιμα", χρηματοδοτώντας μια "ζωή", η οποία δεν μπορεί να συνεχίσει να υπάρχει μακριά από την "πρίζα" της χρηματοδότησης. Αυτό μετατρέπει την ελπίδα σε κατάρρα. Ελπίζεις ν' αντέξεις με χρηματοδότηση περισσότερο απ' όσο θα διαρκέσει η οικονομική κρίση.

Η Γερμανία αυτό κάνει τώρα. Λειτουργεί στο "τέρμα", αγνοώντας τα δεδομένα της αγοράς. Δεν κλείνει εργοστάσια κι ούτε απολύει εργάτες, ελπίζοντας. Παράγει διαρκώς, ελπίζοντας. Όμως, η παραγωγή δεν είναι τζάμπα. Υπάρχει κόστος σε πρώτες ύλες, ενέργεια και βέβαια σε εργατικούς μισθούς. Η Γερμανία, δηλαδή, "ξοδεύει" ασύστολα, για να διατηρήσει την τεράστια παραγωγή της. Το ερώτημα, λοιπόν, που τίθεται εδώ, είναι απλό και αφορά τον κάθε κατασκευαστή, είτε αυτός είναι μικρός είτε μεγάλος. Πουλάει τίποτε από αυτά, τα οποία κατασκευάζει με τον πανάκριβο τρόπο που απαιτεί

η παραγωγή; Πουλάει τίποτε ή γεμίζει με πανάκριβα προϊόντα αποθήκες, λιμάνια και κοντέινερ; Η "πίεση" δηλαδή της παραγωγής βρίσκει διέξοδο στην αγορά ή εγκλωβίζεται σε "αδιέξοδο" και θα την οδηγήσει στο "εγκεφαλικό";

Πόσο ακόμα θ' αντέξει η Γερμανία, μέχρι να υποστεί το θανατηφόρο "εγκεφαλικό"; Πεθαίνει ένα κράτος; Όχι βέβαια. Άρα τι κάνει; Εγκαταλείπει την "αλυσίδα", εφόσον δεν μπορεί να κρατιέται με τους άλλους "κρίκους". Όταν όμως αυτό το κράτος είναι η "ατμομηχανή" ενός ολόκληρου "συρμού", ευνόητο είναι ότι θα διαλύσει ο "συρμός". Γι' αυτόν τον λόγο η Γερμανία είναι ο αδύναμος "κρίκος" της ευρωπαϊκής αμαξοστοιχίας. Η Ελλάδα είναι το τελευταίο "βαγόνι". Είτε συνεχίσει ν' ακολουθεί είτε όχι, αυτό ελάχιστα επηρεάζει την πορεία των υπολοίπων. Ελάχιστα επηρεάζει το κοινό νόμισμα και την κοινή οικονομία. Το "βαγόνι" όμως, ό,τι και να γίνει, δεν κινδυνεύει με "έκρηξη". Δεν υπάρχει κάτι μέσα στο "βαγόνι", που να λειτουργεί με μεγάλες πιέσεις. Με "έκρηξη" κινδυνεύει η "μηχανή", που "σέρνει" τους υπόλοιπους.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Αν το πρόβλημα της διαρκώς φθίνουσας αγοράς φτάσει στη Γερμανία και δεν μπορεί να το χρηματοδοτήσει, θα αποκτήσει μέσα σε λίγες ημέρες εκατομμύρια νέων ανέργων. Η κατάστασή της θα γίνει μέσα σε λίγες ημέρες σαν την κατάσταση που βρήκε μπροστά του ο Χίτλερ. Πείνα θα απειλεί ένα παραγωγικό έθνος, το οποίο δεν θα μπορεί να επιβιώνει παράγοντας, γιατί δεν θα μπορεί να πουλήσει αυτήν την παραγωγή. Μιλάμε για απόλυτο και απότομο "βραχυκύκλωμα". Μιλάμε για ένα τρομερής εντάσεως "εγκεφαλικό" επεισόδιο, το οποίο θα οδηγήσει στο απόλυτο αδιέξοδο.

Αδιέξοδο, το οποίο θα γίνει ευρωπαϊκό και θα οδηγήσει στην κατάρρευση της Ε.Ε.. Γιατί; Γιατί ολόκληρος ο ευρωπαϊκός σχεδιασμός έχει γίνει πάνω στη Γερμανία. Γιατί και η Γερμανία έχει σχεδιαστεί σαν να της ανήκει η ευρωπαϊκή αγορά, ενώ αυτό δεν συμβαίνει. Έχει προσαρμόσει τον παραγωγικό της σχεδιασμό σε δεδομένα, τα οποία δεν είναι σταθερά. "Πατάει", δηλαδή, σε ένα ευρωπαϊκό "μωσαϊκό", το οποίο η οικονομική κρίση μπορεί να το κάνει "κομμάτια". Δεν είναι η Ελλάδα ή η Ισπανία δεδομένες γερμανικές αγορές της Siemens ή της Daimler, για να τις "χρηματοδοτήσουν" μέχρι τέλους. Η κρίση μπορεί να διασπάσει την Ευρώπη και η Γερμανία να βρεθεί υποχρεωμένη να χρηματοδοτεί μέχρι τέλους έναν παντελώς άσχετο και παράλογο βιομηχανικό σχεδιασμό.

Από εκεί και πέρα όλα θα τελειώσουν γρήγορα. Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε τη Γερμανία ως τον αδύναμο "κρίκο" της Ε.Ε.. Αν η Γερμανία καταρρεύσει και υποχωρήσει στο μάρκο, θα καταστρέψει το ευρώ και αυτό το ενδεχόμενο δεν είναι μακριά, αν αρχίσει να περιορίζει την παραγωγική της δραστηριότητα και αναγκαστικά ανοίξει τα "ταμεία" της κι αρχίσει να επιδοτεί μια καλπάζουσα ανεργία. Μια ανεργία, η οποία την τρομοκρατεί, γιατί θ' αποκαλύψει και άλλες δομικές αδυναμίες της γερμανικής οικονομίας. Μιας οικονομίας, που έχει πολλούς "σκελετούς" στα "ντουλάπια" της. Ένας —και μάλιστα από τους πιο επίφοβους "σκελετούς"— είναι η αποκάλυψη του πραγματικού κόστους της ενσωμάτωσης της Ανατολικής Γερμανίας στον γερμανικό κορμό.

Της Ανατολικής Γερμανίας, η οποία, από τότε που ενσωματώθηκε στην ενιαία Γερμανία, δημιούργησε μια Γερμανία δύο "ταχυτήτων". Μια κατάσταση περίπλοκη, η οποία όμως ήταν και αρκετά βολική, γιατί επέτρεπε στην ομοσπονδιακή κυβέρνηση να κρύβει πολλούς "σκελετούς" ...ειδικά στην Ανατολική "ντουλάπα". "Σκελετούς", όπως η ανεργία ή τα οικονομικά ανοίγματα των ασφαλιστικών ταμείων. Πώς γινόταν αυτό; Η Γερμανία εμφάνιζε την οικονομική της κατάσταση όπως βόλευε την κυβέρνησή της, γιατί είχε ανομοιογένεια στο εσωτερικό της και κάθε φορά επέλεγε ποιο τμήμα της θα εμφανίσει ως "βιτρίνα".

Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για "σκελετούς". Η μέχρι τώρα ανεργία της σε μεγάλο βαθμό είναι γεωγραφική. Άλλη είναι η ανεργία στην πρώην Ανατολική Γερμανία και άλλη στην πρώην Δυτική Γερμανία. Αλλιώς μετρούσαν τους δείκτες στην Ανατολική Γερμανία και αλλιώς στη Δυτική. Ενώ όμως η ανεργία δεν είναι κοινή —και άρα εύκολα αντιληπτή από τον παρατηρητή— είναι κοινή η "τσέπη", που πρέπει αυτήν την ανεργία να την χρηματοδοτήσει. Εκεί έπαιζαν οι γερμανικές κυβερνήσεις, κρύβοντας έξοδα των ασφαλιστικών ταμείων και άρα χρέη του γερμανικού κράτους. Αλλιώς εμφάνιζαν τα επιδόματα στη Δυτική Γερμανία και αλλιώς στην Ανατολική. Άρα; Άρα το πρόβλημα αυτής της ιδιόμορφης γεωγραφικής ανεργίας μεταφέρεται αυτούσιο και στα ασφαλιστικά ταμεία. Αυτό, που έβαλαν κάτω από το "χαλί" στο παρελθόν, έρχεται να τους απειλήσει στο άμεσο μέλλον.

Το μυθικό ποσό των 8 τρις ευρώ αναφέρουν κάποιοι, όταν μιλάνε για τα πραγματικά χρέη της Γερμανίας. Μιας Γερμανίας, η οποία, παρ' όλο που δεν έχει ακόμα "εισπράξει" σε κοινωνικό κόστος την παγκόσμια οικονομική κρίση, δείχνει ήδη σημάδια "υπέρτασης". Μιας Γερμανίας, η οποία ήδη με τα φετινά της δάνεια έχει κάνει μεταπολεμικό ρεκόρ δανεισμού. Την άσχημη κατάσταση, στην οποία αυτήν τη στιγμή βρίσκεται η Γερμανία, την αντιλαμβάνεται κάποιος όχι από αυτά τα οποία λέγονται και φαίνονται, αλλά από αυτά τα οποία γίνονται, χωρίς να λέγονται. Γνώσεις χρειάζεται κάποιος, για να καταλάβει τι πραγματικά συμβαίνει στη Γερμανία. Στη Γερμανία, η οποία προσπαθεί με νύχια και με δόντια να διατηρήσει μια καλή "βιτρίνα".

Τι θέλουμε να πούμε μ' αυτό; Από τις πράξεις της Γερμανίας καταλαβαίνει κάποιος τα προβλήματά της. Από τη φάτσα της δήθεν πανίσχυρης Αγγέλας καταλαβαίνεις ότι δεν είναι τα πράγματα όπως τα παρουσιάζουν. Η Γερμανία αυτήν τη στιγμή είναι η πιο ισχυρή παραγωγική δύναμη της Ευρώπης. Τι συμφέρει μια τέτοια δύναμη; Η κατανάλωση. Ποιος είναι πάντα ο καλύτερος "πελάτης" μιας τέτοιας δύναμης; Ο ίδιος της ο εαυτός. Άρα; Άρα η Γερμανία έχει ανάγκη και τη δική της κατανάλωση, για να επιβιώσει ο τεράστιος παραγωγικός μηχανισμός της. Από τη στιγμή που η κατανάλωση των "άλλων" φθίνει διαρκώς, ευνόητο είναι ότι η τελευταία άμυνά της είναι η αύξηση της δικής της κατανάλωσης.

Αν λοιπόν φτάσει η Γερμανία σε σημείο να μην έχει δυνατότητα να αμυνθεί σ' αυτό το επίπεδο και να προστατεύσει η ίδια με τις δικές της δυνάμεις την παραγωγή της, ευνόητο είναι ότι πλησιάζει στα όριά της. Πώς καταλαβαίνουμε ότι σήμερα πλησιάζει αυτά τα όρια; Αυξάνει τη φορολογία της. Για να εξοικονομήσει πόρους-ανάσες, "υποσκάπτει" τη δική της "επιβίωση". Σ' αυτό το σημείο έφτασε. Δεν έχει τη δυνατότητα

να "επιδοτήσει" με χαμηλή φορολογία τη δική της κατανάλωση, για να σώσει τις δικές της βιομηχανίες και άρα τις δικές της θέσεις απασχόλησης.

Όμως, τα φαινόμενα, τα οποία αποκαλύπτουν την αγωνία της, δεν σταματάνε σ' αυτό το σημείο. Συνεχίζονται και σε άλλες εκφάνσεις της γερμανικής λειτουργίας. Πώς; Από την ανακοίνωση της γερμανικής κυβέρνησης ότι θα μειώσει τις στρατιωτικές δαπάνες της χώρας. Μια τέτοια μείωση μπορεί να είναι σημαντικό γεγονός για μια ασθενική οικονομία —σαν αυτή της Ελλάδας— με τις αναλογικά τεράστιες εξοπλιστικές ανάγκες. Για τη Γερμανία ισχύει το ίδιο; Η Γερμανία δεν έχει καν στρατό. Στην κυριολεξία είναι ο γίγαντας με τη "σφεντόνα". Τι μπορεί να περικόψει και τι ακριβώς θα κερδίσει από αυτήν την περικοπή; Άρα, αγωνίζεται απελπισμένα για την εξεύρεση ακόμα και των πιο ασήμαντων πόρων σε μια περίοδο, που είναι προφανές ότι δεν έχει καθόλου πόρους.

Αυτό είναι το μέγα πρόβλημά της, το οποίο αποκαλύπτεται από τις αγωνιώδεις και ενστικτώδεις αντιδράσεις της. Η Γερμανία θα πρέπει να βρει δικούς της πόρους, για να χρηματοδοτήσει τα δικά της ελλείμματα. Ο δανεισμός δεν είναι λύση, γιατί ο δανεισμός, όσο ευνοϊκός κι αν είναι, δεν παύει να είναι δανεισμός. Η Γερμανία δεν έχει πλέον περιθώρια να καταφύγει σε δανεισμό και αυτό άρχισε να φαίνεται.

Η τραγικότητα της κατάστασής της φαίνεται, αν σκεφτεί κάποιος το εξής απλό. Η Γερμανία πέρασε απολύτως "κερδοφόρα" μέσα από την πιο σπάταλη εποχή που γνώρισε ποτέ η Ευρώπη και αντί να έχει συσσωρευμένα απίστευτα κέρδη, για ν' αντιμετωπίσει τις δύσκολες εποχές που πάντα ακολουθούν τις περιόδους ακμής και υπερκατανάλωσης, έχει τεράστια χρέη. Αν στην εποχή της σπατάλης, που την συνέφερε, δεν κατόρθωσε να συγκεντρώσει κέρδη, τότε θα το καταφέρει; Στην εποχή όπου οι αγορές των κρατών-"πελατών" της βυθίζονται στην ύφεση και δεν αποδίδουν κανένα κέρδος;

Δεν βρέθηκε η Γερμανία πλεονασματική, όταν γέμιζε τους δρόμους της Ευρώπης με μοσχοπωλημένα αυτοκίνητα, θα βρεθεί τώρα, που γεμίζει τα πάρκινγκ των εργοστασίων με πανάκριβα "σκουπίδια", εφόσον δεν υπάρχει καθόλου ζήτηση; Δεν βρέθηκε η Γερμανία πλεονασματική όταν γέμιζε τα σπίτια της Ευρώπης με μοσχοπωλημένες ηλεκτρικές συσκευές, θα βρεθεί τώρα, που γεμίζει τις αποθήκες με πανάκριβα "σκουπίδια", εφόσον και πάλι δεν υπάρχει καθόλου ζήτηση; Είναι φανερό λοιπόν ότι η γερμανική οικονομία είναι φανερά χειρότερη απ' ό,τι δείχνει.

Οι αριθμοί, όπως γίνεται συνήθως, περιγράφουν με τον πιο απόλυτο τρόπο την κατάσταση. Στο 6% του ΑΕΠ θα ανέλθει το δημοσιονομικό έλλειμμα στη Γερμανία το 2010 —το διπλάσιο του επιτρεπόμενου από τις Βρυξέλλες—. Το έλλειμμα διαμορφώνεται έτσι στα 145 δισ. ευρώ, από περίπου 60 δισ. ευρώ πέρυσι (περίπου 3% του γερμανικού ΑΕΠ). Ταυτόχρονα, το δημόσιο χρέος της Γερμανίας θα ανέλθει μέσα στο 2010 στο 78% του ΑΕΠ της, ενώ το Σύμφωνο Σταθερότητας επιτάσσει να μην υπερβαίνει το 60% του ΑΕΠ κάθε κράτους-μέλους της 16μελούς ευρωζώνης. **Τέλος ...και ίσως το σημαντικότερο, το συνολικό εξωτερικό της χρέος θα**

ξεπεράσει το 189% του ΑΕΠ, τη στιγμή που η "χρεοκοπημένη" Ελλάδα θα βρίσκεται περίπου στο 182%.

Μιλάμε λοιπόν για τραγικά πράγματα. Μιλάμε για έναν "πρωταθλητή" της παραγωγής, ο οποίος απειλείται με "εγκεφαλικό" επεισόδιο. Όταν η Γερμανία, μετά από μια περίοδο "εκκωφαντικής" ακμής, φτάνει να βρίσκεται σ' αυτά τα χάλια, ευνόητο είναι ότι δεν έχει δυνάμεις ν' αντέξει τον "χειμώνα" της κρίσης. Τα φαινόμενα μάλιστα δείχνουν ότι η οικονομία της είναι σε χειρότερη κατάσταση απ' ό,τι δείχνουν ακόμα κι αυτά τα ίδια τα στοιχεία που μέχρι στιγμής περιγράψαμε. Τόσο χειρότερη, που φτάνει στο σημείο να απειλεί το σύνολο της γερμανικής πολιτικής.

Γι' αυτόν τον λόγο η Γερμανία αναγκάζεται σήμερα ν' ακολουθεί αντιφατικές πολιτικές και στην πραγματικότητα να πριονίζει το κλαδί πάνω στο οποίο κάθεται. Μόνη της απειλεί με "κατεδάφιση" τους "πυλώνες", που την κάνουν "μεγάλη". Ένα παράδειγμα αυτού που λέμε είναι το εξής: Η Γερμανία είναι η κατ' εξοχήν επωφελημένη από τη νομισματική ενοποίηση του Ευρώ. Χάρη σ' αυτό το νόμισμα μπήκε μέσα στο σύνολο των ευρωπαϊκών αγορών και τις άλωσε. Χάρη σ' αυτό το νόμισμα άρπαξε από τα χέρια των ευρωπαϊκών λαών θηριώδεις ΔΕΚΟ, αγοράζοντας στην πραγματικότητα μόνιμους μεγαλοπελάτες της.

Σήμερα —και πάνω στην αγωνία της να επιβιώσει— αναγκάζεται να απειλεί με "κατεδάφιση" αυτό, το οποίο έχει χτίσει η ίδια. Ενώ δηλαδή το κοινό νόμισμα δεν συμφέρει τους αδύνατους της Ευρώπης, παρά την πανίσχυρη Γερμανία, έρχεται σήμερα η Γερμανία και παίζει παιχνίδια εις βάρος του, για να επωφεληθεί από την πτώση του. Προκειμένου να πουλήσει λίγα περισσότερα αυτοκίνητα ή κλιματιστικά, για ν' αποφύγει τη "συμφόρηση" του παραγωγικού της μηχανισμού, απειλεί τον περιβάλλον αυτό, το οποίο έκανε τον μηχανισμό αυτόν τεράστιο.

Προκειμένου να πάρει μερικές "ανάσες", τινάζει με τα "πόδια" της, απειλώντας με γκρέμισμα το δημιούργημά της. Αυτό αποδεικνύει η αυτοκτονική συμπεριφορά της. Κλείνεται πίσω από την έννοια του εθνικού συμφέροντος η Γερμανία, η οποία έγινε υπερδύναμη, λεηλατώντας τα υπόλοιπα έθνη και εκμεταλλευόμενη την έννοια του δήθεν ευρωπαϊκού διεθνισμού. Κρύβεται πίσω από τα εθνικά της συμφέροντα η Γερμανία, η οποία ασκεί ιμπεριαλισμό εις βάρος όλων των εθνών στο όνομα του δήθεν ευρωπαϊκού κοσμοπολιτισμού. Κρύβεται πίσω από την έννοια του εθνικού της συμφέροντος η Γερμανία, η οποία άρπαξε από τους Έλληνες τον ΟΤΕ, το αεροδρόμιο της Αθήνας, την ελληνική αγορά κλπ.. Κρύβεται πίσω από τα εθνικά της συμφέροντα η Γερμανία, η οποία επέβαλε στην Ελλάδα να κινηθεί εις βάρος των εθνικών της συμφερόντων, για να "επιδοτήσει" νέες αγορές αυτοκινήτων, κλιματιστικών κλπ.

Το "κερασάκι" σ' αυτήν την αποτυχημένη τευτονική "τούρτα" της αγωνίας είναι η πρόσφατη παραίτηση του Προέδρου της Γερμανίας. Ο πρόεδρος της παραιτήθηκε, γιατί απλά είπε την αλήθεια. Την αλήθεια, που αφορά πάντα αυτόν που ασκεί ιμπεριαλισμό και η οποία δεν αφορά ειδικά και μόνον την Γερμανία. Η Γερμανία σήμερα "στρουθοκαμηλίζει". Θέλει κέρδη ιμπεριαλισμού, αλλά ταυτόχρονα οι ενοχές της δεν

της επιτρέπουν να τον ασκεί κανονικά ή να τον παραδέχεται. Θέλει κέρδη "νταβατζή" αλλά δεν θέλει να "οπλοφορεί".

Θέλει να πιέζει τα κράτη να αγοράζουν αναγκαστικά τα προϊόντα της, αλλά θέλει να το κάνει με τους Χριστοφοράκους και τα χαρτζιλίκια της διαφθοράς, για να μην ταραξεί τον "ύπνο" του γερμανικού λαού. Η Γερμανία με λίγα λόγια ασκεί τον ιμπεριαλισμό του πονηρού. Τον ιμπεριαλισμό του ... "αν πιάσει" ... και "αν δεν πιάσει", δεν έχουμε άλλα μέσα". Τον ιμπεριαλισμό του "λαδώματος" και όχι των "πυροβολισμών".

Όλοι θυμόμαστε ότι, προκειμένου η Γερμανία να "πείσει" την Ελλάδα να αγοράσει τα "στραβά" υποβρύχια, χρησιμοποίησε τον γνωστό τουρκικό μοχλό πίεσης της Αθήνας. Κατά σύμπτωση, όταν θα "αποφάσιζε" η σχεδόν χρεοκοπημένη Ελλάδα τι θα έκανε με τα γερμανικά υποβρύχια, η Μέρκελ πήγε στην Τουρκία και επίσης κατά "σύμπτωση" μια τουρκική φρεγάτα έφτασε μέχρι το Σούνιο. Είναι γνωστές οι σχέσεις της Γερμανίας με το κεμαλικό καθεστώς. Είναι γνωστές οι ιστορικές συμμαχίες αυτών των δυνάμεων στο βάθος του χρόνου.

Όμως, αυτός ο ιμπεριαλισμός είναι εύκολος στην εφαρμογή του, μόνον όταν τα πράγματα πηγαίνουν καλά και οι λαοί δεν αντιδρούν. Όταν αρχίζουν τα δύσκολα, χρειάζεται την κλασική υποβοήθηση, που πάντα έχει ανάγκη ο ιμπεριαλισμός. Την υποβοήθηση των όπλων. Την υποβοήθηση των ωμών απειλών και εκβιασμών. Δεν γίνεται διαφορετικά να επιβάλεις τα συμφέροντά σου σ' αυτούς που θίγονται. Όταν η κατάσταση γίνεται ... "ο θάνατός σου η ζωή μου", πρέπει να απειληθεί ο άλλος, για να σε βοηθήσει να ζήσεις μέσα από τον δικό του θάνατο. Αυτό το απλό πράγμα είπε ο Πρόεδρος και γι' αυτό οδηγήθηκε στην παραίτηση. Απειλήσε με "διαταραχή" τον "ύπνο" της "δίκαιης" Γερμανίας.

Της Γερμανίας, που θέλει κέρδη, αλλά δεν θέλει να ξέρει πώς έρχονται. Της Γερμανίας, που θέλει να ζητάει "συγνώμη" για τα εγκλήματα των πατέρων της, αλλά που ταυτόχρονα εγκληματεί, "χτίζοντας" τη μελλοντική "συγνώμη" των παιδιών της. Της Γερμανίας, που ήδη δίνει το παρόν σε όλα τα τελευταία εγκλήματα του ιμπεριαλισμού. Της Γερμανίας, που διέλυσε τη Γιουγκοσλαβία και την αιματοκύλισε σε έναν σκληρό εμφύλιο πόλεμο. Της Γερμανίας, που έπαιξε καταλυτικό ρόλο στην πολυεθνική επέμβαση στο Ιράκ. Της Γερμανίας, που συμμετέχει στην εισβολή στο Αφγανιστάν. Αφύσικα μεγάλα "σκορ" για μια χώρα, η οποία αρέσκεται στο να ζητά "συγνώμη" από την ανθρωπότητα για τα "εγκλήματά" της. Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που παραιτήθηκε ο πρόεδρος της Γερμανίας; Όχι επειδή έκανε κάτι κακό, αλλά γιατί είπε αυτό, το οποίο κάποιιοι δεν θέλουν να το ακούει ο γερμανικός λαός.

Το πιο ανήθικο Ράιχ όλων των εποχών.

Μέσα στα πλαίσια αυτών, που "πρέπει" να ακούει ο γερμανικός λαός, ασκείται ο σημερινός ιμπεριαλισμός της Γερμανίας. Ο ιμπεριαλισμός, ο οποίος ασκήθηκε και εις βάρος της Ελλάδας. Ο ιμπεριαλισμός, ο οποίος είναι διαφορετικός από τον

ιμπεριαλισμό του παρελθόντος. Ένας ιμπεριαλισμός, ο οποίος στην εφαρμογή του απαιτεί διαφορετικά μέσα και συμπεριφορές από αυτά, τα οποία απαιτούσε κατά το παρελθόν. Όταν, για παράδειγμα, το 1940 οι Γερμανοί επιτέθηκαν στην Ελλάδα, υπήρχε μια διάθεση ιπποτισμού στη συμπεριφορά τους. Ήταν άπληστοι, όπως είναι πάντα οι ιμπεριαλιστές, αλλά απέναντι στον ελληνικό λαό είχαν μια τιμητική συμπεριφορά. Δεν τον αδίκησαν σ' αυτό, στο οποίο πάντα ενδιέφερε τον ελληνικό λαό να μην τον αδικούν και ήταν η "έξωθεν" καλή του εικόνα.

Οι Γερμανοί αναγνώρισαν τον ηρωισμό των Ελλήνων. Αναγνώρισαν τον τίμιο και άδολο πατριωτισμό τους. Αναγνώρισαν την τιμιότητά τους. Αναγνώρισαν στον αγώνα τους "ίχνη" των σχέσεών τους με τους προγόνους τους. Αναγνώρισαν δηλαδή αυτό, για το οποίο πάντα πασχίζουν οι Έλληνες και είναι να φανούν αντάξιοι των προγόνων τους. Το "αιώνιο" εθνικό συμφέρον, που τους κάνει πολλές φορές να μην υπερασπίζονται με ιδιαίτερο πάθος τα οικονομικά τους συμφέροντα, προκειμένου να διατηρήσουν ζωντανό τον "μύθο" τους. Τον εθνικό τους "μύθο".

Σήμερα, τίποτε από όλα αυτά δεν συμβαίνει. Οι Γερμανοί έχουν ξεκινήσει μια παγκόσμια καμπάνια δυσφήμισης του ελληνικού λαού. Προσπαθούν να τους εμφανίσουν σαν τα πλέον διάσημα και απεχθή παράσιτα της παγκόσμιας κοινωνίας. Τους πιο άχρηστους τεμπέληδες του Πλανήτη. Από το "δάκτυλο" της Αφροδίτης, που έδειξαν στους "απατεώνες" απογόνους της, μέχρι τους μπουροπότες της γνωστής διαφήμισης, το πνεύμα είναι ένα και μόνον. Οι "άτιμοι" Έλληνες τα "έφαγαν" από τους "τίμιους" Ευρωπαίους —και ειδικά από τους Γερμανούς— και τους "χρωστάνε". Αυτό είναι το "μήνυμα", που σκορπίζεται από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης και φτάνει στις πιο απίθανες γωνιές του Πλανήτη. Οι "άτιμοι" Έλληνες θα "συγχωρούνται" από τους "τίμιους" Γερμανούς, μόνον όταν θα τους "κερνάνε" από τα "κλοπιμαία". Αν αρνούνται να το κάνουν αυτό, θα τους δείχνουν το δάκτυλο οι "τίμιοι".

Αυτή η επιλεκτική στόχευση, η οποία οδήγησε σε μια άνευ προηγουμένου "δολοφονία" της Ελλάδας από τους "εκτελεστές" του ΔΝΤ, είναι κάτι το οποίο εύκολα αποδεικνύεται. Γιατί; Γιατί αυτό, που συνέβη με την Ελλάδα, ήταν κάτι όχι απλά τρομακτικό, αλλά και μοναδικό ταυτόχρονα. Η Ελλάδα βρέθηκε στο στόχαστρο μιας πρωτοφανούς αρνητικής προπαγάνδας. Κάποιοι προσπάθησαν να την κάνουν μισητή στο σύνολο του Πλανήτη. Αυτό ήταν το πρωτοφανές. Κι άλλοι λαοί χρεοκόπησαν, αλλά δεν τους φέρθηκαν με αυτόν τον τρόπο τα παγκόσμια ΜΜΕ.

Όταν, για παράδειγμα, χρεοκοπούσε η Αργεντινή, ο λαός της έχαιρε της συμπάθειας και της συμπόνιας της παγκόσμιας κοινωνίας. Η διεφθαρμένη ηγεσία της ήταν αυτή που κατηγορούνταν και όχι ο λαός της. Τα σκουπίδια τύπου Μένεμ μισούσαν και κατηγορούσαν οι λαοί και όχι τους απλούς Αργεντινούς. Ο λαός της Αργεντινής εμφανιζόταν όπως το επέβαλε η λογική να παρουσιάζεται και άρα ως θύμα. Κανένας δεν τόλμησε να του δείξει το "δάκτυλο" της αλητείας. Κανένας δεν τόλμησε να τον χρησιμοποιήσει σε διαφήμιση, για να δείξει σε όλο τον κόσμο ότι "χρωστάει" και ότι είναι ένας ακαμάτης της ταβέρνας και της μέθης.

Στην περίπτωση της Ελλάδας έγιναν τα ακριβώς αντίθετα από αυτά, που συνέβησαν με την Αργεντινή. Η ηγεσία της προστατεύτηκε στο "απυρόβλητο" και ο λαός της ήταν αυτός, ο οποίος κατηγορούνταν. Οι ηγεσία της προστατεύτηκε σαν μια "καλή" και "τίμια" ηγεσία, η οποία απλά ηγούνταν "ζώων", που δεν καταλάβαιναν τίποτε. Οι πάντες έβριζαν τον ελληνικό λαό και όχι τους "Μένεμ" της διαφθοράς. "Τίμιοι" οι Σημίτηδες, οι Κωστάκηδες και οι Γιωργάκηδες, οι οποίοι ψήφιζαν από κοινού τους νόμους της διαφθοράς και της ατιμωρησίας των πολιτικών και "άτιμοι" οι μεροκαματιάρηδες οι Έλληνες. Μιλάμε για πραγματικό βρίσιμο, που όμοιό του δεν έχει υποστεί κανένας άλλος λαός στη σύγχρονη παγκόσμια ιστορία.

Ένας ολόκληρος λαός εμφανίστηκε σαν μια οργανωμένη αγέλη τεμπέληδων, παρασίτων, κλεφτών και απατεώνων. Ένας μικρός λαός, ο οποίος αν μη τι άλλο είναι διάσημος για τις θετικές υπηρεσίες που πρόσφερε κάποτε στην ανθρωπότητα. Αυτός ο λαός εντελώς ξαφνικά κι αδικαιολόγητα έγινε το αίτιο όλων των κακών. Μια ασήμαντη οικονομία εμφανίστηκε ξαφνικά σαν το αίτιο απειλής παγκόσμιας πείνας. Οι οικονομίες των ισχυρών έχουν χρέη δεκάδων τρισεκατομμυρίων και όλοι ασχολούνται με τα "ψίχουλα" της Ελλάδας.

Αυτά όλα δεν είναι απλώς περίεργα, αλλά αποτελούν απόδειξη ότι υπήρχε προμελετημένο έγκλημα. Υπήρχε προετοιμασία του εγκλήματος. Κάποιοι, για να μας "πυροβολήσουν", έπρεπε πρώτα να μας διαβάλουν και να μας διασύρουν, ώστε να μην υπάρχουν αντιδράσεις. Να μην υπάρχουν αντιδράσεις από τους λαούς, οι οποίοι δεν θα ανέχονταν ακόμα μία εν ψυχρώ "δολοφονία" λαού. Έναν ακόμα λαό ανάμεσα στους πολλούς, οι οποίοι "δολοφονήθηκαν" από την Νέα Τάξη. Τον σερβικό, τον ιρακινό ή τον αφγανικό. Γι' αυτόν τον λόγο τούς διαβάλουν παγκοσμίως. Για να μην μπορούν οι Έλληνες ν' αντιδράσουν αποτελεσματικά και να μην βρίσκουν "ακροατήριο", για ν' ακούει τον "θρήνο" τους.

Ταυτόχρονα όλοι αυτοί οι "δολοφόνοι" διατήρησαν στο απυρόβλητο την ηγεσία της Ελλάδας. Την ηγεσία, που την οδήγησε στην αθλιότητα και είναι βέβαιον ότι είναι διεφθαρμένη. Την ηγεσία, η οποία είναι προφανές ότι είναι δικοί τους άνθρωποι. Την ηγεσία, η οποία είναι προφανές ότι πρόκειται περί δωσίλογων και προδοτών και ως εκ τούτου έπρεπε να προστατευτεί. Να προστατευτεί η ηγεσία και να διατηρήσει τα πόστα της, ώστε οι δολοφόνοι να διατηρήσουν τον έλεγχο της χώρας. Κλέφτες και απατεώνες, δηλαδή, εμφανίζονταν οι κοινοί Έλληνες και τίμιοι όλοι όσοι διαφθάρηκαν, για να φτάσουμε στην αθλιότητα.

Όλα αυτά είναι προπαγάνδα του χειρίστου βαθμού. Οι δολοφόνοι είναι ταυτόχρονα και ψεύτες. Αυτό είναι εύκολο ν' αποδειχθεί. Είναι εύκολο να καταρρίψουμε όλες τις κατηγορίες με τον πιο απόλυτο και αδιαμφισβήτητο τρόπο ...Με τους αριθμούς. Θα αποδείξουμε ότι οι Έλληνες όχι μόνον δεν είναι ο πιο άτιμος λαός στην Ευρώπη, αλλά ίσως και ένας από τους πιο τίμιους. Όχι μόνον δεν έζησε εις βάρος των Ευρωπαίων, αλλά οι περισσότεροι Ευρωπαίοι έζησαν εις βάρος του. Θα αποδείξουμε ότι η Ελλάδα με "δανεικά" δεν ζούσε πλουσιότερα απ' όσο δικαιούνταν εις βάρος των Ευρωπαίων, αλλά αναγκαζόταν να χρηματοδοτεί την επιβίωσή της, εξαιτίας των κερδοσκοπών Ευρωπαίων.

Οι Έλληνες ήταν, είναι και θα παραμείνουν ένας από τους πιο τίμιους και εργατικούς λαούς στον κόσμο. Οι "άτιμοι" Έλληνες είναι στην πραγματικότητα θύματα των "τίμιων" Ευρωπαίων και πολύ περισσότερο θύματα των "ηθικολόγων" Γερμανών. Των Γερμανών, οι οποίοι "ξαναχτύπησαν" την Ελλάδα μισό αιώνα μετά τους καταδικασμένους για εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας πατέρες τους. Εδώ εύλογα θα πει ο αναγνώστης ότι όλα αυτά είναι μάλλον ευσεβείς πόθοι, εφόσον οι αριθμοί δείχνουν άλλα πράγματα. Οι αριθμοί πάντα "δείχνουν" αλήθειες, αλλά πρέπει να έχεις γνώσεις, για να καταλάβεις τι ακριβώς δείχνουν. Τι δείχνουν λοιπόν οι αριθμοί;

Οι αριθμοί δείχνουν ότι η Ελλάδα έχει ένα δυσβάσταχτο δημόσιο χρέος, το οποίο για το 2010 εκτιμάται ότι θα υπερβεί το 120% του ΑΕΠ (έναντι 84% του ευρωπαϊκού μέσου όρου). Στο επίπεδο του δημοσίου χρέους η Ελλάδα κατέχει την πρωτιά, μια και σύμφωνα με στοιχεία της Eurostat, στο τέλος του 2010 το ελληνικό κράτος θα χρωστάει 304 δισ. ευρώ, ενώ η συνολική παραγωγή της χώρας θα είναι στα 234 δισ. ευρώ (χρέος 129,3% του ΑΕΠ). Συγκριτικά, το δημόσιο χρέος για την Ιταλία υπολογίζεται ότι θα φτάσει φέτος στο 120%, για το Βέλγιο στο 105% του ΑΕΠ, για την Πορτογαλία το 86%, για τη Γαλλία το 84% του ΑΕΠ, ενώ για τη Γερμανία το 78,86%.

Μιλάμε για τρομερά χρέη, τα οποία αποκαλύπτουν τρομερές αλήθειες. Το θέμα είναι ποια είναι η αλήθεια, που αποκαλύπτεται από τα νούμερα αυτά. Αποκαλύπτεται ότι ο ελληνικός λαός είναι ένας υπερχρεωμένος λαός; Λάθος. Αυτό, που δείχνουν αυτοί οι αριθμοί, είναι ότι η Ελλάδα έχει ένα υπερχρεωμένο κράτος. **Αυτό είναι το χρέος του Ελληνικού κράτους.** Δεν είναι το χρέος του ελληνικού λαού. Είναι το χρέος, του ελληνικού κράτους, που την ηγεσία του τη μονοπωλούσαν οι εκλεκτοί των "τίμιων" Γερμανών και των Χριστοφοράκων. Είναι το χρέος του κράτους των δωσίλογων, οι οποίοι έπαιρναν αναγκαστικά δάνεια από τους Γερμανούς, για ν' αγοράσουν επίσης αναγκαστικά γερμανικά προϊόντα. Είναι το κράτος, που οι "τίμοι" το ανάγκαζαν σε υπερδανεισμό, για να έχουν πλούσιο "πελάτη". Υπερδανεισμό, ο οποίος όμως δεν βελτίωνε τη ζωή του Έλληνα πολίτη.

Ήταν υπερδανεισμός, ο οποίος κατέληγε μέσω των υπερκοστολογημένων προμηθειών στις τσέπες της Siemens. Ήταν υπερδανεισμός, ο οποίος κατέληγε μέσω των υπερκοστολογημένων στρατιωτικών εξοπλισμών στις τσέπες της κατασκευάστριας των Leopard. Ήταν υπερδανεισμός, ο οποίος κατέληγε μέσω των υπερκοστολογημένων δημοσίων έργων στις τσέπες της Kturrp. Ήταν ο υπερδανεισμός, ο οποίος κατέληγε μέσω των υπερκοστολογημένων φαρμάκων στις τσέπες της Bayer.

Βλέπει ο αναγνώστης μέχρι εδώ κάποιο κέρδος για τον Έλληνα πολίτη; Έζησε κάποιος Έλληνας πάνω από τις δυνατότητές του, εξαιτίας αυτών των χρημάτων; Κέρδισε ο μέσος Έλληνας από αυτόν τον "πακτωλό" των χρημάτων, που πέρασε από μπροστά του και στο όνομά του; Όχι βέβαια. Οι ιμπεριαλιστές "κερνούσαν" και οι ίδιοι "έπιναν". Μας γέμιζαν διαρκώς το "ποτήρι" το οποίο το έπιναν οι ίδιοι. Οι ίδιοι μας δάνειζαν, για να τ' αρπάξουν οι ίδιοι. Μας έβαζαν αναγκαστικά στο ένα χέρι χρήματα, για να μας τα πάρουν από το άλλο. Στις περισσότερες των περιπτώσεων ούτε καν μεταφορά χρημάτων δεν γινόταν. Χαρτιά και σφραγίδες ανταλλάσσονταν.

... "Πες ότι τα πήρες, γιατί εγώ λέω ότι σου τα έδωσα". Αυτό ήταν το πνεύμα των συναλλαγών. Μέσα από αυτές τις συναλλαγές των άχρηστων και προδοτικών μεταπολιτευτικών κυβερνήσεων —οι οποίες, προκειμένου να διατηρηθούν στην εξουσία, γέμιζαν τις τσέπες των γερμανικών εταιρειών— δημιουργήθηκε το σημερινό τεράστιο δημόσιο χρέος. Κάθε φορά που κάποιος Κωστάκης ή Γιωργάκης ήθελε να μας κυβερνήσει, υποσχόταν στους Γερμανούς νέες και ακόμα πιο ακριβές παραγγελίες. Γι' αυτόν τον λόγο οι Χριστοφοράκοι πλήρωναν όποιον έβρισκαν μπροστά τους. Το σημερινό πρόβλημα της Ελλάδας, εξαιτίας αυτού του χρέους, έγκειται στο γεγονός ότι το Δημόσιο, πέραν όλων των άλλων αναγκών του, θα πρέπει κάθε χρόνο να δαπανά το 6-7% του ΑΕΠ, για να το εξυπηρετεί.

Όλα αυτά, τα οποία περιγράψαμε, είναι η αλήθεια, που αφορά την ελληνική οικονομία στο επίπεδο του κράτους. Στο επίπεδο των κρατικών υποχρεώσεων, εξαιτίας των κρατικών δανείων. Των δανείων, τα οποία μας "λένε" ότι πράγματι το ελληνικό κράτος "έζησε" πέρα και πάνω από το μέτρο των δυνατοτήτων του. Ξόδεψε παραπάνω απ' όσα πραγματικά μπορούσε. Έφτιαξε ακριβότερα δημόσια έργα απ' ό,τι μπορούσε. Αγόρασε ακριβότερα όπλα απ' ό,τι μπορούσε. Έδωσε με λίγα λόγια περισσότερα χρήματα στους Γερμανούς κυρίως προμηθευτές του απ' ό,τι μπορούσε. Δανείστηκε περισσότερα απ' όσα θα έπρεπε.

Τον λαό όμως αυτή η κατάσταση δεν τον αφορά και αυτό είναι το δικό μας πρόβλημα σ' αυτήν την περίπτωση. Αυτό αναζητούμε εμείς. Αναζητούμε την ευθύνη του λαού. Ο ελληνικός λαός είναι αυτός, ο οποίος κατηγορείται ότι είναι άχρηστος και παρασιτικός. Ο λαός κατηγορείται ότι ζούσε εις "βάρος" των Ευρωπαίων. Ο λαός κατηγορείται ότι ζούσε με "δανεικά" τη "μεγάλη" ζωή. Αυτά τα νούμερα αναζητούμε. Αναζητούμε την άλλη μισή αλήθεια από αυτήν που παρουσιάζουν τα ΜΜΕ των αθλίων και των ψευτών. Την αλήθεια, που και πάλι θα την αποκαλύψουν με τον πιο απόλυτο τρόπο οι αριθμοί. Αναζητούμε δηλαδή το εξωτερικό χρέος της χώρας. Αναζητούμε το συνολικό ελληνικό χρέος, μέσα στο οποίο περιλαμβάνονται τα "λούσα" του λαού. Αναζητούμε το εθνικό χρέος, το οποίο περιγράφει τη συνολική "δραστηριότητα" του λαού. Αναζητούμε την αλήθεια των καταγγελιών των "ηθικολόγων" του Ρήνου.

Τι μας λείπει λοιπόν αυτή η αλήθεια; Ότι μας λένε ψέματα οι "ηθικολόγοι". Οι αριθμοί αποκαλύπτουν ότι η Ελλάδα είναι μια χώρα νοικοκυραίων. Είναι μια χώρα τίμιων και μετρημένων ανθρώπων, οι οποίοι δεν παρασύρθηκαν όσο κάποιοι άλλοι λαοί στη "μέθη" της εποχής του υπερδανεισμού. Αυτό είναι που μας αποκαλύπτουν οι αριθμοί. Η Ελλάδα, σε αντίθεση με πολλές χώρες της Δύσης, είναι μια χώρα με αναλογικά υψηλές καταθέσεις (ξεπερνούν τα 230 δισ. ευρώ, ήτοι όσο το ετήσιο ΑΕΠ), με συγκριτικά ελάχιστα χρεωμένους πολίτες (τα νοικοκυριά χρωστούν 119 δισ. ευρώ), χαμηλό δανεισμό στις επιχειρήσεις (133,795 δισ. ευρώ συνολικά) και με ένα μάλλον "πλούσιο" τραπεζικό σύστημα, όπου οι τέσσερις μεγάλες τράπεζες διαθέτουν καταθέσεις 165 δισ. ευρώ.

Με βάση τα τελευταία στοιχεία, που δημοσιεύει η Παγκόσμια Τράπεζα (τρίτο τρίμηνο 2009) για το εξωτερικό χρέος, καθώς και στοιχεία της Eurostat, της Παγκόσμιας Τράπεζας και του ΟΟΣΑ, προκύπτει ότι η Ελλάδα βρίσκεται στις

τελευταίες θέσεις των χωρών με το μεγαλύτερο εξωτερικό χρέος ως ποσοστό επί του ΑΕΠ τους. Σύμφωνα με την Παγκόσμια Τράπεζα, το ακαθάριστο εξωτερικό χρέος της χώρας μας στο τέλος του 2009 υπολογιζόταν σε 594 δισ. Δολάρια. Μέγεθος θηριώδες σε απόλυτα νούμερα, αλλά λιγότερο "τρομακτικό" απ' όσο άλλων χωρών, καθώς αντιστοιχεί στο 182% του ΑΕΠ.

Πράγματι αυτό το χρέος είναι τεράστιο, αλλά είναι σχετικά ασήμαντο αν δει κάποιος τα χρέη και των άλλων λαών. Η Ιρλανδία, για παράδειγμα, που διαφεύγει της "προσοχής" των κερδοσκόπων, βρίσκεται σε πραγματικά τραγική κατάσταση. Ένας Ιρλανδός να φταρνιστεί απρόοπτα στον δρόμο και μπορεί να "εκραγεί" η οικονομία της. **Η Ιρλανδία με ΑΕΠ της τάξης των 200 δισ. δολαρίων και εξωτερικό χρέος 1,235 τρις. δολαρίων, εμφανίζεται να χρωστά πάνω από το 1.200% του ΑΕΠ της.** Για την Ολλανδία, με ΑΕΠ 675 δισ. δολάρια και εξωτερικό χρέος 2,580 τρις. δολάρια, η σχέση διαμορφώνεται στο 380%, ενώ για την Αγγλία το συνολικό εξωτερικό χρέος ξεπερνά το 370% του ΑΕΠ, μολονότι το δημόσιο χρέος τής χώρας υπολογίζεται στο 80% του ΑΕΠ. Σε κάθε κάτοικο της Αγγλίας αντιστοιχεί εξωτερικό χρέος 150 χιλιάδων ευρώ. Πολύ υψηλό εξωτερικό χρέος, σε σχέση με το ΑΕΠ, εμφανίζουν επίσης το Βέλγιο (350%), η Δανία (310%), η Αυστρία (275%), η Γαλλία (246%), αλλά και η Πορτογαλία (217%), η Νορβηγία (207%) και η Φινλανδία (197%). **Πάνω από την Ελλάδα κατατάσσεται και η Γερμανία, με εξωτερικό χρέος στο 189% του ΑΕΠ.**

Τι προκύπτει από όλα αυτά; Ότι οι Ιρλανδοί ή οι Ολλανδοί ή ακόμα και οι Γερμανοί μπορεί να έζησαν εις βάρος των Ευρωπαίων, ενώ οι Έλληνες όχι. Μπορεί να έζησαν πάνω από τις δυνατότητές τους, ενώ οι Έλληνες όχι. Γιατί; Γιατί ακόμα και ο δανεισμός των Ελλήνων πολιτών έγινε για λόγους επιβίωσης και όχι για λόγους πολυτέλειας. Οι ίδιοι ιμπεριαλιστές, που φρόντισαν να βυθίσουν το ελληνικό κράτος στην υπερχρέωση, ήταν αυτοί, που καρτελοποίησαν εντελώς παράνομα και με την άδεια του δικού τους διεφθαρμένου κράτους την ελληνική αγορά.

Όταν λοιπόν οι Ιρλανδοί ή οι Γερμανοί δανείζονταν για να κάνουν τα ταξίδια τους, τις αγορές τους ή τα "λούσα" τους, οι Έλληνες δανείζονταν για να επιβιώσουν στην πιο ακριβή αγορά της Ευρώπης. Στην αγορά, όπου τα πάντα έφταναν με το "καπέλο" των γνωστών "ηθικολόγων" του Ρήνου. Οι φτωχοί Έλληνες μόνιμα πλήρωναν πιο ακριβά τα ίδια προϊόντα, τα οποία αγόραζαν πιο φτηνά οι πλουσιότεροι Γερμανοί και οι υπόλοιποι Ευρωπαίοι. "Καπέλα" της τάξης του 60% και 70%, που δεν υπήρχαν ούτε στην Μποτσουάνα. Τα πάντα με "καπέλο". Καλλυντικά, ανταλλακτικά, είδη διατροφής, ηλεκτρονικές και ηλεκτρικές συσκευές και υπηρεσίες. Τα πάντα. Ακόμα και τα πιο ασήμαντα. Μόλις λίγες ημέρες πριν στην Eurovision οι Γερμανοί "ψήφιζαν" με κόστος 20 λεπτά και οι Έλληνες με κόστος 1 ευρώ και 21 λεπτά.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Οι "ηθικολόγοι", διαφθείροντας τους πάντες και τα πάντα, επέβαλαν την απόλυτη αసుδοσία στην ελληνική αγορά. Την αసుδοσία που κατηγορούν, αλλά εκμεταλλεύονται, για να λεηλατούν μια ολόκληρη χώρα. Στην κυριολεξία ανάγκαζαν τους Έλληνες νοικοκυραίους να δανείζονται για να επιβιώνουν, να σπουδάζουν τα παιδιά τους ή να φροντίζουν τους άρρωστους γονείς τους. Αυτοί, δηλαδή, που κατηγορούν τους Έλληνες ότι ζούσαν πάνω από τις δυνάμεις τους, είναι

οι ίδιοι που δανείζονταν, για να ζήσουν πάνω από τις δυνάμεις τους. Αυτοί, οι οποίοι κατηγορούσαν τους Έλληνες σαν κλέφτες, είναι οι ίδιοι που τους κλέβουν μέσα στην ίδια τους την πατρίδα. Αυτοί, οι οποίοι κατηγορούν τους Έλληνες σαν τεμπέληδες, είναι αυτοί που κατέστρεψαν την παραγωγή στην Ελλάδα.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Μιλάμε για την απόλυτη ειρωνεία. Μιλάμε για αθλιότητα πρωτοφανή στην ιστορία. Γιατί; Γιατί τους Έλληνες τους κυβερνούσαν δωσίλογοι και δεν τους προστατεύουν. Γιατί κανένας δεν κινείται οργανωμένα εναντίον των κλεφτών και των ψευτών, που λεηλατούν και διαβάλουν έναν ολόκληρο λαό. Κανένας δεν λέει την αλήθεια στο παγκόσμιο ακροατήριο. Δεν λέει ότι οι Έλληνες, ακόμα κι όταν δανείζονταν, το έκαναν, γιατί δεν τους έφταναν να επιβιώσουν σε μια αγορά, όπου δέσποζαν οι κλέφτες Γερμανοί. Δεν λέει ότι οι Έλληνες, ακόμα κι όταν δανείζονταν, το έκαναν, γιατί δεν είχαν μισθούς, εφόσον φρόντισε η Γερμανία να καταστρέψει το σύνολο της ελληνικής παραγωγής. Οι "τεμπέληδες", οι "κλέφτες" και οι "χαραιοφάηδες" ήταν αυτοί, οι οποίοι στήριζαν την ακμή της γερμανικής οικονομίας. Οι Έλληνες, δηλαδή, ήταν διπλά θύματα των ίδιων ανθρώπων.

Να τελειώνει λοιπόν το παραμύθι των "άτιμων" και "παρασιτικών" Ελλήνων, οι οποίοι από "τύψεις" νιώθουν την ανάγκη να "κεράσουν" τους "τίμιους" και εργατικούς Γερμανούς μια μπύρα. Καμία ανάγκη δεν έχουν οι Έλληνες να κεράσουν ανθρώπους, οι οποίοι εργάζονται λιγότερο από τους ίδιους και ζούνε καλύτερα, εξαιτίας της λεηλασίας των άλλων και όταν δεν τους φτάνουν συμπληρώνουν τις ελλείψεις τους με δανεικά. Αν κάποιος πρέπει να "κεράσουν" κάποιους, αυτοί είναι οι Γερμανοί, επειδή χρωστάνε στους Έλληνες. Οι Γερμανοί πρέπει ν' αρχίσουν να σκέφτονται τις αποζημιώσεις που χρωστάνε και ν' αφήσουν τα ψέματα

Αφού λοιπόν είδαμε ότι το "παραμύθι" των "παρασιτικών" Ελλήνων δεν ισχύει, θα εξετάσουμε το "παραμύθι" των "απατεώνων" Ελλήνων. Οι Γερμανοί όπου βρεθούν κι όπου σταθούν κατηγορούν τον ελληνικό λαό ότι "κατασκεύασε" τα ψευδή στοιχεία, για να μπει στο "σαλόνι" του ευρώ. Τον κατηγορούν με την απολυτότητα του ρατσιστή, λες και αναφέρονται σε φυσικό πρόσωπο. Τον κατηγορούν, όπως δεν τους αρέσει να τους κατηγορούν τους ίδιους για τη συμμετοχή τους στα εγκλήματα των Ναζί. Λες και ο ελληνικός λαός σύσσωμος πήρε το μολύβι και το χαρτί και έβαζε σ' αυτό ό,τι του κατέβαινε στο κεφάλι, για να μπερδέψει τους "τίμιους" Ευρωπαίους. Να τους μπερδέψει, για να μπει στο "σαλόνι" των πλουσίων; Ποιο "σαλόνι"; Ποιων "πλουσίων"; Η ζώνη του Ευρώ είναι η "αρένα" των "θηρίων". Γιατί να μπουν οι Έλληνες μέσα σ' αυτήν και μάλιστα με ψευδή στοιχεία; Ποιο θα μπορούσε να είναι το κέρδος τους από μια τέτοια ενέργεια;

Θα περιγράψουμε ένα απλό παράδειγμα, για να καταλάβει κάποιος το πόσο πολύ μας "δουλεύουν" κάποια κτήνη. Πόσο υποτιμούν τη νοημοσύνη μας. Οι άνθρωποι είναι απερίγραπτοι. Ούτε σαν ζώα με ελάχιστη δυνατότητα κατανόησης δεν μας υπολογίζουν. Μιλάμε για εξοργιστικά πράγματα. Αν πιάσεις έναν σκύλο από τα αυτιά, για να τον βάλεις σε ένα κλουβί με ένα λιοντάρι, θ' αντιδράσει. Θα χτυπιέται και θα σε δαγκώνει όπου και όπως μπορεί. Θα σε δαγκώνει ακόμα και το πιο άκακο σκυλί. Γιατί;

Γιατί θα αρνείται να μπει στο κλουβί. Γιατί θα θέλει να επιβιώσει. Γιατί αυτό επιβάλλουν τα ένστικτά του.

Το αντίστοιχο συμβαίνει με τα κράτη. Τα κράτη είναι κι αυτά θηρία. Μπορεί να ανήκουν όλα στο ίδιο είδος, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι μπορούν να συνυπάρξουν σε μια κοινή φωλιά. Δεν θέλει ένα ασθενές κράτος να μπει στον ίδιο νομισματικό χώρο με άλλα ισχυρότερα. Γιατί; Γιατί θα το κατασπαράξουν. Γι' αυτόν τον λόγο δεν θέλει να μπει στο ίδιο νομισματικό "κλουβί" με ισχυρότερους του —έστω κι αν ποιοτικά είναι όμοιοι μεταξύ τους—. Κράτη είναι όλα —με τα ίδια συμφέροντα και με τα ίδια ένστικτα—, αλλά η διαφορά ισχύος αλλάζει πλήρως τα δεδομένα.

Αν, δηλαδή, η Ελλάδα κατηγορούνταν από τους εταίρους της για "κατασκευή" στοιχείων, θα έπρεπε αυτό να συμβαίνει για το αντίθετο αποτέλεσμα. Φυσιολογικά η Ελλάδα θα έπρεπε —ακόμα κι αν πληρούσε τα κριτήρια της νομισματικής Ένωσης— να το "κρύβει". Θα έπρεπε να δείχνει πιο άσχημα στοιχεία, προκειμένου να εξασφαλίσει την ασφάλειά της. Θα έπρεπε να παριστάνει την "άρρωστη", προκειμένου να μην την βάλουν στο ίδιο νομισματικό "κλουβί" με τη Γερμανία ή τη Γαλλία. Ένα "κλουβί", το οποίο θυμίζει εκείνα τα κλουβιά των παράνομων μονομαχιών μέχρι θανάτου. "Κλουβί", όπου ο μόνος κανόνας είναι ότι ...δεν υπάρχουν κανόνες.

Ποιος λογικός άνθρωπος δεν θα προφασιστεί αδιαθεσία μπροστά σε ένα κλουβί, όπου τον περιμένει ένας "λυσσασμένος" Τάισον; Πόσο χαζός μπορεί να είναι ένας πραγματικά άρρωστος, ο οποίος θα παραποιήσει στοιχεία, για να εμφανιστεί "υγιέστερος"; Αυτό ακριβώς ήταν η Ε.Ε. με τον τρόπο με τον οποίο οργανώθηκε. Ένα κοινό ευρωπαϊκό "κλουβί", το οποίο συμφέρει μόνον τους ισχυρούς της Ευρώπης. Μια τέτοια κοινή οικονομία άνισων κρατών ήταν θέμα χρόνου να οδηγήσει στη "σφαγή" των αδυνάτων.

Η Ελλάδα τώρα κατηγορείται ότι, ενώ ήταν πραγματικά "άρρωστη", αλλοίωσε τα στοιχεία των εξετάσεών της, προκειμένου να μπει και να "επωφεληθεί". Ένας "άρρωστος" με 41 πυρετό και πλήρη αδυναμία, βιαζόταν να μπει στο "κλουβί", για να επωφεληθεί εις βάρος του θηριώδη "Τάισον". Το αποτέλεσμα ήταν αυτό που βλέπουμε και είναι το αποτέλεσμα της λογικής πορείας των πραγμάτων. Όταν σε έναν χώρο επιτρέπεται η ελεύθερη και χωρίς όρους διακίνηση ανθρώπων, προϊόντων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, ευνόητο είναι ότι μέσα σε ελάχιστο χρόνο τα πάντα θα τα "κατακτήσουν" τα μεγάλα και ισχυρά κράτη.

Όταν επιτρέπεται η ελεύθερη αγοραπωλησία ακίνητων ιδιοκτησιών μέσα σε έναν χώρο, ευνόητο είναι ότι τα πάντα θα αγοραστούν από τους πλούσιους πολίτες των πλούσιων χωρών. Από τα πιο σημαντικά μέχρι τα πιο ασήμαντα. Οι μεγάλες εταιρείες των μεγάλων κρατών θα καταπιούν το κεφάλαιο των μικρών κρατών. Οι άπειροι καλύτερα αμειβόμενοι εργαζόμενοι των μεγάλων κρατών θ' αρχίσουν να σαρώνουν τις μικροϊδιοκτησίες των φτωχών χωρών.

Δεν υπήρχε δηλαδή κάτι το μυστήριο ή το απρόβλεπτο στην πορεία των πραγμάτων. Όλοι γνώριζαν εξ' αρχής τι θα ακολουθήσει. Όλοι γνώριζαν ότι ο "άρρωστος" θα καταρρεύσει στο πρώτο χτύπημα. Ποιος στοιχηματίζει πάνω του;

Κανένας... γιατί γνωρίζει το μέλλον του, χωρίς να είναι προφήτης. Δεν υπήρχε δηλαδή μια "κουρτίνα" άγνοιας για το τι θα συμβεί στους αδύνατους εξαιτίας της ΟΝΕ. Όλοι γνώριζαν ότι οι ισχυροί θα λεηλατήσουν την Ελλάδα με μια συγκεκριμένη ιμπεριαλιστική μεθοδολογία, η οποία είναι πάντα ίδια. Θα την ωθούσαν στον υπερδανεισμό, για να της δημιουργήσουν τεράστια χρέη, ώστε από εκεί και πέρα να την υποδουλώσουν, αποσπώντας της τα πάντα.

Γνωστές πρακτικές είναι αυτές, τις οποίες οι ιμπεριαλιστές εφάρμοσαν σε όλα τα μήκη και τα πλάτη του Πλανήτη στο σύνολο του χρόνου. Το μόνο παράξενο στην περίπτωση αυτήν είναι η παθητική συμπεριφορά των Ελλήνων. Το μόνο παράξενο είναι ότι οι Έλληνες δεν αντέδρασαν. Δεν αντέδρασαν ως φυσιολογικοί άνθρωποι, οι οποίοι βρίσκονται απέναντι σε ένα τέρας. Δεν αντέδρασαν ούτε σαν φυσιολογικά "ζώα", που βρίσκονται απέναντι σε ένα λιοντάρι. Τι έγινε; "Υπνωτίστηκαν". "Παραμυθιάστηκαν", επειδή οι ιμπεριαλιστές είχαν εξασφαλίσει τη συνεργασία κάποιων Ελλήνων προδοτών. Υπήρχαν συνεργάτες των ιμπεριαλιστών "μέσα" στο ελληνικό "στρατόπεδο" και αυτοί έκαναν τη ζημιά στους Έλληνες.

Οι ιμπεριαλιστές, δηλαδή, πέτυχαν τους στόχους τους, γιατί εξασφάλισαν τη μη αντίδραση των Ελλήνων. Τα κατάφεραν, γιατί έλεγχαν την προπαγάνδα στην Ελλάδα. Έλεγχαν τα ΜΜΕ των διαπλεκομένων, οι οποίοι δεν διέφεραν σε κανένα σημείο από τους κουκουλοφόρους γερμανοτσολιάδες του παρελθόντος. Οι γερμανικές εταιρείες τους τάζαν με μίζες και δωράκια και αυτοί τις εξυπηρετούσαν στο ακέραιο. Αυτοί οι δωσίλογοι προπαγανδιστές "τάισαν" σκουπίδια στους Έλληνες και τους υπνώτισαν. Τους έπεισαν για την "ισχυρή" Ελλάδα, η οποία μπορεί να "διακριθεί" μέσα στο "κλουβί". Τους έπεισαν για αληθινές "ευκαιρίες", οι οποίες ναι μεν υπήρχαν, αλλά απλούστατα δεν ήταν εφικτές για τους αδυνάτους. Μπορεί να είναι αλήθεια ότι πίσω από τον Τάισον υπάρχει μια επιταγή ενός εκατομμυρίου ευρώ, αλλά ελάχιστοι λογικοί άνθρωποι τη θεωρούν ευκαιρία.

Το κόλπο, για να επιτύχει αυτή η προπαγάνδα, ήταν ότι αποπροσανατόλισαν τους Έλληνες. Τους έβαλαν στο κυνήγι ενός ψευδοστόχου. Του ψευδοστόχου ότι έπρεπε ν' αποδείξουν πως είναι ικανοί να μπουν στην ευρωζώνη. Τους έκλεισαν και το "μάτι", ώστε να τους αφήσουν να πιστεύουν ότι δήθεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν και αθέμιτα μέσα για να το καταφέρουν. Αποδείχθηκε για μια ακόμα φορά ότι ο άνθρωπος ελέγχεται πιο εύκολα από τα ζώα. Δεν μπορείς να κλείσεις στο "μάτι" σε ένα κουνέλι και να το πείσεις ότι μπορεί να "χιμήξει" στο κλουβί με το λιοντάρι. Όσα μαρούλια κι αν του τάξεις, δεν πρόκειται να το "πείσεις". Μόνον οι άνθρωποι γίνονται τόσο ηλίθιοι, που να τους περιγελάνε τα κουνέλια.

Αυτό έκαναν οι Γερμανοί σε συνεργασία με τους γερμανοτσολιάδες. Έπεισαν τους Έλληνες πως είναι κάτι "θετικό" η εισαγωγή στο κοινό νόμισμα μιας κοινής νομισματικής ζώνης και πως το μόνο "αρνητικό" ήταν το μεγάλο εξωτερικό χρέος. Τους έβαλαν να κοιτάνε το χρέος και δεν έβλεπαν τι πραγματικά σημαίνει κοινή νομισματική ζώνη. Λίγη γνώση να είχαν οι Έλληνες, θα μπορούσαν ν' αποφύγουν την παγίδα. Γνώση, του τι συνέβαινε σε ανάλογες περιπτώσεις στον κόσμο. Στο Εκουαδόρ, για παράδειγμα, έγιναν τα ίδια πράγματα, αλλά χωρίς καθόλου "τρυκ". Εκεί τα πάντα

εξελίχθηκαν στις πραγματικές τους διαστάσεις. Οι Αμερικανοί, για να "κατακτήσουν" το ανεξάρτητο Εκουαδόρ, έκαναν τα ίδια πράγματα.

Στηρίζοντας οι Αμερικανοί στο Εκουαδόρ διεφθαρμένες κυβερνήσεις, του δημιούργησαν τεράστιο δημόσιο χρέος. Όταν αυτό το χρέος έφτασε σε επίπεδο να μην μπορεί να εξυπηρετηθεί, το ανάγκασαν σχεδόν με τη βία να "δολαριοποιήσει" την οικονομία του. Ανάγκασαν δηλαδή το Εκουαδόρ —με το τρομερό χρέος και την ανύπαρκτη οικονομία— να μπει στη ζώνη του δολαρίου και άρα να έχει ως επίσημο νόμισμά του το δολάριο. Γιατί; Για να το λεηλατήσουν σε βαθμό τέτοιο, που να του αφαιρέσουν την ελευθερία.

Οι ΗΠΑ —με τόνους δολαρίων— μπήκαν στο Εκουαδόρ και άρπαξαν τα πάντα. Μέσα σε ελάχιστο χρόνο γη, υποδομές και δημόσιες επιχειρήσεις έγιναν αμερικανικές ιδιοκτησίες. Κινδύνεψε το δολάριο από την αδυναμία του Εκουαδόρ να δανειστεί; Οι ΗΠΑ του δάνειζε, γιατί αυτό τις συνέφερε. Όμως, ο λαός δεν παραμυθιάστηκε. Ο λαός αντέδρασε στη φτώχεια της δολαριοποίησης. Αντέδρασε και το σύστημα κατέστειλε τις αντιδράσεις του βίαια. Δεν υπήρχε εκεί ένας "Σημίτης" να τους "εξηγήσει" για το νέο "ισχυρό" Εκουαδόρ, εξαιτίας του δολαρίου. Να τους πείσει ότι πρέπει να πανηγυρίζουν που πήραν τη "βόμβα" στα χέρια τους.

Αυτό ακριβώς έγινε στην Ελλάδα. Στην Ελλάδα, για να καταφέρουν οι Γερμανοί την "εκουαδοροποίησή" της, "δούλεψαν" τους Έλληνες. Μέσω δωσίλογων Μητσοτάκηδων και Σημίτηδων, τους έπεισαν ότι το να μπουν στο Ευρώ είναι ένας μεγάλος στόχος. Τους έπεισαν για την "ισχυρή" Ελλάδα. Τους έπεισαν να κάνουν μόνοι τους αυτό, το οποίο φυσιολογικά δεν θα το έκαναν ούτε με τη βία. Τους έπεισαν ότι το μόνο ζητούμενο της ισχύος είναι ο περιορισμός του εξωτερικού χρέους. Τους έπεισαν να πατήσουν στο κενό, το οποίο το "σκέπαζε" το "σεντόνι" του εξωτερικού χρέους και δεν καταλάβαιναν τι υπάρχει από κάτω. Τους έπεισαν να κάνουν ό,τι τους βόλεψε και κατόπιν μπήκαν στην Ελλάδα και τη ρήμαξαν.

Ό,τι δεν θα τολμούσαν να διεκδικήσουν από την Ελλάδα ακόμα και οι Ναζί, το διεκδικεί σήμερα η Γερμανία. Τώρα εμφανίζουν την Ελλάδα σαν απειλή για το Ευρώ, όχι γιατί αυτή είναι τέτοια, αλλά για να δώσουν απλά μερίδιο στην ελληνική λεηλασία και στους υπόλοιπους Ευρωπαίους και Αμερικανούς. Την εμφανίζουν σαν απειλή, για να νομιμοποιήσουν τους κερδοσκόπους να ξεκινήσουν το ξεκοκάλισμά της. Τα θηρία έχουν αγελαία συνείδηση και αφήνουν και σε άλλα όμοιά τους να πάρουν το μερίδιό τους. Γι' αυτόν τον λόγο η οικονομία του 3% της ευρωζώνης εμφανίζεται σαν απειλή για την ίδια την ευρωζώνη, ενώ θα μπορούσε το πρόβλημα να λυθεί μόνον από τη Γερμανία. Αρκεί να δει κάποιος το εμπορικό "ισοζύγιο" μεταξύ των δύο κρατών και θα το καταλάβει.

Μαζί με τις διεκδικήσεις συνεχίζεται βέβαια και το "δούλεμα". Γι' αυτόν τον λόγο τώρα η ναζιστικού τύπου γερμανική κυβέρνηση προσπαθεί να μετατρέψει τον γερμανικό λαό σε συνένοχό της, βάζοντας στο στόχαστρό του τους Έλληνες. Προσπαθούν να κάνουν τον τεράστιο γερμανικό λαό εχθρικό προς τους Έλληνες, για να τους τρομοκρατήσουν. Μόνοι τους οι Γερμανοί έβαλαν τους Έλληνες σε μια

"παρανομία" που δεν τους συνέφερε και στη συνέχεια τους εκβιάζουν με την παρανομία αυτήν.

Τους εκβιάζουν, προκειμένου να την αποσιωπήσουν, γιατί, ενώ θεωρητικά οι Έλληνες παρανόμησαν, πρακτικά μόνον οι Γερμανοί απειλούνται από τη δημοσιοποίησή της, γιατί μόνον αυτοί κέρδισαν από την ελληνική παρανομία. Τους εκβιάζουν, όπως ένας αλήτης παιδεραστής εκβιάζει το ανήλικο θύμα του ότι δεν το συμφέρει ν' αποκαλύψει την παρανομία του, γιατί παρανόμησε και το ίδιο, εφόσον η πράξη θεωρείται παράνομη. Γι' αυτόν τον λόγο σήμερα οι Γερμανοί αναλώνονται σε ηθικολογίες.

Ποιοι είναι οι σύγχρονοι Ναζί και οι δοσίλογοί τους;

Μετά τους Να-ζί ήρθαν οι Να-ζιμενς.

Εδώ φτάνουμε σε ένα άλλο κομβικό σημείο. Μιλάμε για γερμανικά κέρδη, για γερμανικό ιμπεριαλισμό και αυτό κατά τη γνώμη μας είναι άδικο για τη χώρα του Γκαίτε. Η Γερμανία από το 1945 δεν είναι ελεύθερη χώρα, ώστε να κρίνεται με αυτό το κριτήριο η εξωτερική της πολιτική. Η Γερμανία εδώ και πάνω από μισό αιώνα είναι μια κατακτημένη χώρα. Μια χώρα, που, ενώ σήμερα κατηγορείται για ιμπεριαλιστική συμπεριφορά, στην πραγματικότητα είναι η ίδια ένα από τα μεγαλύτερα θύματα του ιμπεριαλισμού στην ιστορία.

Είμαστε δηλαδή βέβαιοι ότι, ακόμα κι αυτά που λέμε εμείς οι ίδιοι περί γερμανικού ιμπεριαλισμού, θα μπορούσαν να θεωρηθούν άδικο για τον γερμανικό λαό. Για τον λαό του Γκαίτε και του Λούθηρου. Για τον λαό, ο οποίος ζήτησε ειλικρινά συγνώμη για τους παγκόσμιους πολέμους, όταν είναι γνωστό ότι δεν ήταν ο αποκλειστικά υπεύθυνος γι' αυτούς. Δεν ξύπνησε κάποια μέρα ο γερμανικός λαός και αποφάσισε να αιματοκυλίσει την Ευρώπη. Κάποιοι ενεργοποίησαν τα ένστικτα επιβίωσής του, εκμεταλλευόμενοι την τραγικά άσχημη οικονομική κατάσταση στην οποία βρισκόταν. Ο γερμανικός λαός ήταν θύμα και όσο άδικο είναι που τώρα κατηγορείται συλλήβδην ο ελληνικός λαός για τη "χρεοκοπία" του, άλλο τόσο είναι όταν κατηγορείται ο γερμανικός λαός για τα εγκλήματα των Ναζί.

Αυτό το αποδεδειγμένα θύμα του ιμπεριαλισμού δεν είναι δυνατόν να ασκεί τόσο σκληρό ιμπεριαλισμό εις βάρος των άλλων. Δεν είναι δυνατόν ένας λαός, που γνωρίζει τι σημαίνει άδικη κατηγορία, εξαιτίας κάποιων δήθεν συλλογικών ευθυνών, να επιτίθεται με τόση σφοδρότητα στους Έλληνες. Επιπλέον κάτι δεν μας "κόλλάει" με τη σημερινή γερμανική συμπεριφορά. Δεν μας φαίνεται και τόσο φυσιολογική η σημερινή γερμανική ανθελληνική υστερία. Οι Γερμανοί ήταν πάντα από τους πιο φανατικούς φίλους του ελληνισμού. Ολόκληρες πόλεις της Γερμανίας μοιάζουν με "μουσειά" του ελληνικού πολιτισμού. Γερμανοί ταξιδεύουν στην Ελλάδα, για να μιλήσουν με τους απλούς καθημερινούς Έλληνες την αγαπημένη γλώσσα των ηρώων τους. Ο ίδιος ο Χίτλερ δεν τόλμησε να τους προσβάλει, ακόμα κι όταν τον εκνεύριζαν με το απείθαρχο

ΕΑΜ. Από ευγένεια και μόνον οι Γερμανοί δεν θα μπορούσαν να "υποστηρίξουν" αυτήν την ανθελληνική υστερία.

Αυτήν τη δυσφημιστική καμπάνια εναντίον των Ελλήνων μόνον κάποιος που τους μισεί πραγματικά θα μπορούσε να την ξεκινήσει. Επιπλέον, μόνον κάποιος που έχει πρόσβαση στα παγκόσμια ΜΜΕ θα μπορούσε να την κάνει παγκόσμια. Εδώ, δηλαδή, μιλάμε για έναν συνδυασμό προδιαγραφών, τα οποία από τη φύση τους δεν μπορούν να τα πληρούν πολλοί λαοί. Δεν μπορεί να είναι ο λαός του Μπαγκλαντές, για παράδειγμα. Αυτοί, οι οποίοι μισούν σ' αυτόν τον βαθμό τους Έλληνες, δεν είναι πολλοί. Στην πραγματικότητα είναι μόνον ένας λαός. Οι Εβραίοι. Οι Εβραίοι τους μισούν θανάσιμα. Το μίσος τους εναντίον των Ελλήνων γιορτάζουν στη μεγαλύτερη εθνική τους γιορτή ...τη Χανουκά. Αυτοί οι Εβραίοι είναι και οι μόνοι που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν παγκόσμια προπαγάνδα εις βάρος των εθνικών τους εχθρών.

Ο αναγνώστης αρχίζει να σχηματίζει τη συνολική "εικόνα" της κατάστασης. Οι Γερμανοί και η Γερμανία είναι το "μέσον" του ιμπεριαλισμού κάποιων άλλων. Κάποιοι εκμεταλλεύονται τη δύναμη και το μέγεθος του γερμανικού λαού, για να εξυπηρετήσουν δικά τους σχέδια. Τα γερμανικά επίσημα "χείλη" χρησιμοποιούνται, για να πουν αυτά, που βολεύουν ξένα "μυαλά" και όχι τα γερμανικά. Δεν χρειάζεται να ψάξει και πολύ κάποιος, για να τα επιβεβαιώσει αυτά, τα οποία ισχυριζόμαστε. Είναι σχεδόν προφανή αυτά που περιγράφουμε και συνήθως στα προφανή κρύβονται τα μεγαλύτερα μυστικά.

Βλέποντας κάποιος τη σημερινή γερμανική κυβέρνηση, διαπιστώνει εύκολα όλα αυτά τα πολύ ύποπτα πράγματα. Εκ των δεδομένων ύποπτα, εφόσον θεωρούμε ότι η γερμανική κυβέρνηση είναι μια κυβέρνηση ενός υποδουλωμένου κράτους και άρα εκ των δεδομένων είναι μια κυβέρνηση χαφιέδων και λακέδων των κατακτητών της. Μια κυβέρνηση, η οποία εξυπηρετεί ξένα προς τα γερμανικά συμφέροντα και στην πραγματικότητα στρέφει τη Γερμανία εναντίον ολόκληρης της Ευρώπης. Μια κυβέρνηση, η οποία πολύ εύκολα λέει ψέματα στον γερμανικό λαό. Μια κυβέρνηση, η οποία απειλεί τα συμφέροντά του, εφόσον με τη στάση της απειλεί το ευρώ και άρα τα συλλογικά συμφέροντα του γερμανικού λαού. Μια κυβέρνηση, η οποία απειλεί την ευρωπαϊκή ενότητα, εφόσον διαδίδει φήμες εναντίον ευρωπαϊκών λαών, όπως είναι οι Έλληνες. Επιβάλλει ρατσιστικά στερεότυπα, προκειμένου να φέρει εις πέρας τους σχεδιασμούς της.

Η Ελλάδα έπεσε θύμα "επίθεσης" αυτής της κυβέρνησης. Θύμα επίθεσης τόσο στο λεκτικό επίπεδο όσο και στο οικονομικό επίπεδο, εφόσον εξαιτίας της Γερμανίας οδηγήθηκε στο ΔΝΤ. Όμως, από τη στιγμή που η Ελλάδα δέχθηκε πρώτη "επίθεση" από τη Γερμανία, έχει την ευκαιρία να "αντεπιτεθεί" και η ίδια. Τώρα είναι η ευκαιρία της Ελλάδας για "αντεπίθεση". Να επιτεθεί στο ναζιστικό καθεστώς της Μέρκελ. Στο καθεστώς της πρώην χαφιέ της Στάζι. Στο καθεστώς, το οποίο συνεργάζεται και πάλι με τις "φίρμες" των δήθεν "Ολοκαυτωμάτων".

Άλλωστε, δεν χρειάζεται να το ψάξει κάποιος και πολύ. Οι ίδιοι άνθρωποι, που στήριζαν οικονομικά τον Χίτλερ, είναι αυτοί, οι οποίοι σήμερα στηρίζουν και το καθεστώς της Μέρκελ. Ή μήπως δεν γνωρίζει η Μέρκελ ότι ο Τρισέ, ο Στρος, ο

Άκερμαν ή ο Σόρος είναι Εβραίοι ...όπως ήταν άλλωστε και οι χρηματοδότες του Χίτλερ; Δεν γνωρίζει ότι και πάλι πίσω από όλους αυτούς κρύβονται οι Rothschild, οι Rockefeller και όλη η υπόλοιπη εβραϊκή συμμορία των παλαιών τοκογλύφων τύπου Goldman, Lehman ή Sachs; Δεν γνωρίζει η Μέρκελ ότι και η ίδια εργάζεται για τα συμφέροντα αυτών, που στην κυριολεξία "πίνουν" το αίμα των λαών;

Πόσο αξιόπιστη μπορεί να είναι μια τέτοια κυβέρνηση; Πόσο μπορεί να αντιπροσωπεύει τον γερμανικό λαό μια κυβέρνηση σαν αυτήν της Μέρκελ; Μια κυβέρνηση, η οποία είναι εμφανές ότι πάσχει σε επίπεδο προσώπων, εφόσον οι κορυφαίοι της παράγοντες όχι μόνον είναι του χειρίστου επιπέδου, αλλά ταυτόχρονα είναι και εκβιάσιμοι. Εκβιάσιμοι, είτε εξαιτίας προσωπικών τους επιλογών είτε εξαιτίας της αδυναμίας τους να "υπάρξουν" ως σημαντικά ή λαμπερά πρόσωπα μακριά από την εξουσία.

Πόσο διαφέρει η σημερινή κυβέρνηση της Γερμανίας από την κυβέρνηση του εκβιαζόμενου και αγράμματος δεκανέα Χίτλερ; Την κυβέρνηση του ομοφυλόφιλου Ρεμ; Την κυβέρνηση του κουτσού Γκαίμπελ; Την κυβέρνηση του κοιτοπούλα Χίμλερ. Την κυβέρνηση των "τίποτε", που "υπήρχαν" μόνον μέσα από τις θέσεις εξουσίας του Ράιχ; Την κυβέρνηση, που αναδείχθηκε μέσα από τη "λάσπη" της γερμανικής κοινωνίας. Την κυβέρνηση, που αιματοκύλισε την Ευρώπη και τη Γερμανία ακριβώς όταν εξέλειψαν από την εξουσία της Γερμανίας άνθρωποι της ποιότητας και της καλλιέργειας του Φον Χίντεμπουργκ και πολλών άλλων ευπατρίδηδων Γερμανών.

Τέτοια κυβέρνηση —του κοινωνικού "κατακαθιού"— είναι και η σημερινή κυβέρνηση της κατακτημένης Γερμανίας. Η κυβέρνηση της υπό εβραϊκής κατοχής Γερμανίας. Μια κυβέρνηση κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν της κυβέρνησης των Ναζί, όπου, ελλείψει "Χίντεμπουργκς", τους πρωταγωνιστικούς ρόλους τούς έχουν αγράμματοι, ομοφυλόφιλοι, και ανάπηροι. Μια κυβέρνηση-ντροπή για τον περήφανο γερμανικό λαό. Καγκελάριος είναι μια χαφιάς της Στάζι. Μια χαφιάς, για την οποία είναι γνωστό στη Γερμανία ότι την "έσπρωξε" στην κορυφή της πολιτικής σκηνής ο προϊστάμενός της στη Στάζι Εβραίος κύριος Schnur.

Υπουργός Εξωτερικών σ' αυτήν την κυβέρνηση είναι μια τελειωμένη "αδερφή". Υπουργός Οικονομικών ένας σακάτης. Αυτοί, δηλαδή, που στη σύγχρονη οικονομία μπαίνουν σαν στρατηγοί επικεφαλής του ιμπεριαλιστικού "πολέμου" της Γερμανίας, έχουν "ιδιομορφίες". Ο ένας είναι "κουτσός" και ο άλλος "παρδαλός". Αν κάποιος αναρωτιέται γιατί είμαστε τόσο ωμοί στους χαρακτηρισμούς μας και τόσο politically incorrect απέναντι σ' αυτούς τους ανθρώπους, η αιτία είναι η οργή.

Είμαστε πολύ οργισμένοι μ' αυτούς, για να σεβόμαστε τις πολιτικές "ορθότητες". Είμαστε πολύ οργισμένοι μ' αυτούς, για να είναι για εμάς απλοί ομοφυλόφιλοι ή άνθρωποι με ειδικές "ικανότητες". Οι άνθρωποι αυτοί επιτέθηκαν στην Ελλάδα και στους Έλληνες με τρόπο όχι μόνον άδικο, αλλά και ρατσιστικό. Αυτό είναι που δεν ανεχόμαστε. Δεν ανεχόμαστε μια "αδερφή" —που μπορεί να "διασκεδάζει" λαθρομετανάστες σε καμπινέδες του Βερολίνου— να κουνάει απειλητικά το "δάκτυλό" του σε έναν λαό, που αν μη τι άλλο "τάισε" την ανθρωπότητα με το πνεύμα του.

Έναν λαό εργατικό και τον οποίον οι Γερμανοί τον γνωρίζουν καλά, γιατί έχει εργαστεί επί δεκαετίες στις ίδιες γερμανικές φάμπρικες. Έναν λαό, που, σύμφωνα με επίσημα στατιστικά στοιχεία, εργάζεται πολύ περισσότερο από τον γερμανικό. Έναν λαό περήφανο και νοικοκύρη, ο οποίος εκτός όλων των άλλων έχει εφεύρει την έννοια του φιλότιμου. Αυτόν τον λαό ο Βέστερβελε τον κατηγόρησε σαν άχρηστο, που σαν τέτοιος πρέπει να παίρνει τα χρήματα με τρόπο τέτοιο, που να μην κακομαθαίνει. Αυτά είπε ο αυτόκλητος "δάσκαλος" των Ελλήνων. Η "αδερφή" του Ρήνου. Ο κίναδος της Αλεξάντερ Πλατς. Ο ευτυχισμένος της "Γερμανολιμούπολης", εφόσον ήταν γκόμενος κάποιου "Μίκυ".

Αυτό ακριβώς καταγγέλλουμε. Όλοι αυτοί οι εκβιάσιμοι άνθρωποι είναι υποχείρια του Σιωνισμού. Τραίνα θα έπρεπε να πλένει η Μέρκελ, αν η Γερμανία ήταν ελεύθερη και ως εκ τούτου βασίλευε σ' αυτήν η αξιοκρατία. Φίρμα μόνον σε κάτι κλαμπ τύπου "γαλάζια συκιά" θα ήταν ο Βέστερβελε μακριά από την εξουσία. Τι νόημα θα μπορούσε να δώσει στη ζωή του χωρίς εξουσία ο ανάπηρος και εμφανώς μισάνθρωπος πλέον Σόιμπλε; Για εμάς είναι βέβαιον ότι όλοι αυτοί εκβιάζονται από τους Εβραίους και εκτελούν εντολές τους. Για λόγους, που δεν είναι του παρόντος να αναλύσουμε, οι Αμερικανοί "κατακτητές" της Γερμανίας έχασαν τον έλεγχό της και τον πήραν οι Εβραίοι. Αυτούς τους Εβραίους αναζητούμε στον σημερινό σχεδιασμό.

Αυτό είναι απαραίτητο, γιατί ο κόσμος σήμερα έχει αλλάξει και έχουν αλλάξει οι πρακτικές του ιμπεριαλισμού. Τα νέου τύπου ναζιστικά καθεστώτα, όπως είναι αυτό της Μέρκελ, δεν βομβαρδίζουν πλέον τα κράτη με βόμβες, αλλά με χρήματα. "Βομβαρδίζουν" τα κράτη με "πέτσινια" χρήματα, για να τα οδηγήσουν στην ασφυξία του υπερχρέους και από εκεί στη λεηλασία. Μόνον αν γνωρίζεις την "καταγωγή" αυτών των καθεστώτων μπορείς ν' αποδείξεις τη "φιλοδοξία" τους. Γι' αυτόν τον λόγο πρέπει ν' ανακαλύψει κάποιος ποιος ελέγχει το σημερινό καθεστώς της Γερμανίας, ώστε να καταλάβουμε τους στόχους του.

Αυτό το καθεστώς εξυπηρετεί συμφέροντα, τα οποία είναι φανερό ότι δεν είναι ευρωπαϊκά. Είναι υποχείριο της Κεντρικής Ευρωπαϊκής Τράπεζας και της Ντόιτσε Μπανκ. Αυτές όμως οι Τράπεζες δεν είναι "ορφανές". Από κάποιους διοικούνται και κάποιων τα συμφέροντα εξυπηρετούν. Αυτοί οι κάποιιοι δεν έχουν μόνον συγκεκριμένο ονοματεπώνυμο, αλλά είναι και πολύ συγκεκριμένης εθνικής καταγωγής. Είναι συγκεκριμένης καταγωγής ο Τρισέ της ΚΕΤ και είναι ομοεθνής του Άκερμαν της Ντόιτσε Μπανκ. Αυτοί οι άνθρωποι είναι επίσης ομοεθνείς του Σρος Καν του ΔΝΤ.

Από την Ευρώπη, δηλαδή, υπάρχουν τραπεζικά κέντρα, τα οποία επιβάλουν αντιευρωπαϊκές πολιτικές μέσω της κυβέρνησης της Γερμανίας. Η Γερμανία χρεώνεται τον ιμπεριαλισμό και το μίσος των Ευρωπαίων, αλλά στην πραγματικότητα η Γερμανία λειτουργεί για λογαριασμό τρίτων. Λειτουργεί για λογαριασμό των "αφεντικών" της Μέρκελ. "Μπράβος" είναι και όχι "αφεντικό". Αναζητώντας αυτά τα "αφεντικά", εύκολα περνάμε στην άλλη πλευρά του Ατλαντικού. Εκεί όπου βρίσκεται η FED του Εβραίου Μπενράνκε ή η Goldman Sachs του Εβραίου Μπλάκφειν.

Αυτοί οι Εβραίοι είναι οι εμπνευστές του ιμπεριαλισμού της Νέας Τάξης και απλά οι κυβερνήσεις των χωρών είναι οι "υπάλληλοι", που εξυπηρετούν τους σχεδιασμούς τους. Υπάρχει μια εβραϊκή παγκόσμια "υπερκυβέρνηση" με τα "εργαλεία" της και φτάνει μέχρι τη βάση των κρατών. Φτάνει μέχρι τους δωσίλογους λακέδες της, οι οποίοι παριστάνουν τους ηγέτες των χωρών, που παίζουν στην "παράσταση". Απλά είναι τα πράγματα. Απλά χρειάζεται ειδική γνώση, για να γίνουν αντιληπτά. Κληρονομικοί και πέρα από κάθε δημοκρατική νομιμοποίηση αυτοκράτορες αυτής της Νέας Τάξης Πραγμάτων είναι άνθρωποι όπως οι Εβραίοι Ρότσιλντ ή ο Ροκφέλερ.

Αυτοί αποφασίζουν πότε θα κάνουν πόλεμο και εναντίον ποιου. Στρατηγοί αυτών των Εβραίων αυτοκρατόρων είναι οι Εβραίοι τύπου Μπενράνκε, Μπάφετ, Τρισέ ή Σόρος. Στρατιωτικές "μονάδες" του ιμπεριαλισμού και όχι επιχειρήσεις της οικονομίας είναι εταιρείες όπως η Παγκόσμια Τράπεζα, το ΔΝΤ, η FED, η ΚΕΤ, η Goldman Sachs, η Standard & Poor's (S&P) η Fitch Rating κλπ.. Οι "αυτοκράτορες" αποφασίζουν εναντίον ποιου κράτους θα επιτεθούν και οι "στρατηγοί" είναι αυτοί, οι οποίοι επιλέγουν με τι είδους στράτευμα και σε τι είδους πεδίο θα δώσουν τη μάχη. Από εκεί και πέρα τοποθετούν στα κατακτημένα κράτη τους δικούς τους ανθρώπους. Δικοί τους άνθρωποι είναι αυτοί, οι οποίοι χρηματοδοτούνται να παριστάνουν τους "Τσώρτσιλ" ή τους "Χίτλερ", που "κατακτούν" τον κόσμο και δικοί τους άνθρωποι είναι και οι "Τσολάκογλου", που παριστάνουν τους ηγέτες των "κατακτημένων" κρατών.

Τέτοιοι ασήμαντοι αχυράνθρωποι ιμπεριαλιστές "Τσώρτσιλ" ή "Χίτλερ" είναι ο Ομπάμα, ή η Μέρκελ. Ρόλους παίζουν σε μια στημένη "παράσταση". Ρόλους, που συνεργάζονται με τους κατά τόπους "Τσολάκογλου" τύπου Γιωργάκη ή Θαπατέρο ή Μπερλουσκόνι. Στην Ευρώπη λοιπόν τον ιμπεριαλισμό της αυτοκρατορίας της Νέας Τάξης τον έχει αναλάβει η Γερμανία. Αναγκαστικά χρησιμοποιείται το κράτος της Γερμανίας, γιατί δεν μπορούν οι εβραϊκές εταιρείες-"στρατιές" —όσο ισχυρές κι αν είναι— να "κατακτήσουν", να "πιέσουν" ή να "απειλήσουν" ολόκληρα κράτη. Κάποιος έπρεπε να παραστήσει τον ιμπεριαλιστή και αυτόν τον ρόλο για την Ευρώπη τον έχουν δώσει στη Γερμανία. Ο ιμπεριαλισμός και η "κατάκτηση" απαιτούν "κρέας" και αυτό το βάζουν τα "ανάδοχα" κράτη. Τέτοιο ανάδοχο κράτος στην Ευρώπη είναι Γερμανία. Η Γερμανία των "ανάπηρων" και "παρδαλών" χαφιέδων της κυβέρνησης της "δεκανέως" Μέρκελ.

Αυτή η Γερμανία ασκεί τον εσωτερικό ευρωπαϊκό ιμπεριαλισμό υποτίθεται μαζί με τη Γαλλία. Ποια Γαλλία όμως είναι αυτή, που αποτελεί το ένα σκέλος του περίφημου γαλλογερμανικού άξονα; Η Γαλλία με το καθεστώς Σαρκοζί; Η Γαλλία με πρόεδρο τον Εβραίο Σαρκοζί; Η Γαλλία με Υπουργό Εξωτερικών τον Εβραίο Κουσνέρ; Αυτός ο εβραϊκού ελέγχου "γαλλογερμανικός" άξονας υποτίθεται ότι ασκεί ηγεμονικό ρόλο στην Ευρώπη. Αυτόν τον "άξονα" οι πονηροί και παρασιτικοί Έλληνες τον "ξεγέλασαν" με τα "κατασκευασμένα" στοιχεία. Ποιοι τα "κατασκεύασαν"; Η κυβέρνηση του Σημίτη —ωραίο όνομα για Έλληνα πρωθυπουργό—, η οποία κάλεσε για βοήθεια τη Goldman Sachs. Η εβραϊκή Goldman Sachs κλήθηκε από την κυβέρνηση του Εβραίου Σημίτη, για να "ξεγελάσει" τον εβραϊκό μηχανισμό, ο οποίος ελέγχει την οικονομία στην Ευρώπη.

"Ξεγελάστηκαν" αυτοί, οι οποίοι γνώριζαν την ελληνική οικονομία καλύτερα από τον πιο ειδικό Έλληνα. 300 εκατομμύρια ευρώ Ελλήνων πολιτών έδωσε ο Σημίτης στην Goldman Sachs, για να "κρύψει" δήθεν ένα χρέος ενός δισεκατομμυρίου. 100 δις δραχμές "έφαγαν" οι απατεώνες από τον ελληνικό λαό, για να κάνουν μια λογιστική απάτη και —παρ' όλο που αυτή έγινε γνωστή— κανένας από αυτούς δεν ανησυχεί μήπως βρεθεί κομμάτια σε κάποιον σκουπιδοτενεκέ. Εκεί φτάσαμε. Με αυτά τα χρήματα αγόραζε τον τίτλο "καταλληλότερος" Πρωθυπουργός το "ερπετό" της Αναγνωστοπούλου. Η άμορφη βιομάζα, με την οποία κάποτε οι αρχαίοι Έλληνες "μπάζωναν" Καιάδες.

Σήμερα αυτοί οι Εβραίοι, που "ξεγελάστηκαν" από Εβραίους, "θύμωσαν" με τους Έλληνες. "Θύμωσαν" και γι' αυτό θέλησαν να παραδώσουν την Ελλάδα στον ΔΝΤ. "Θύμωσαν" οι Εβραίοι τραπεζίτες της Ευρώπης, που "ξεγελάστηκαν" από τους Εβραίους τραπεζίτες των ΗΠΑ, οι οποίοι "κατασκεύασαν" τα ελληνικά στοιχεία, τα οποία χρησιμοποίησαν οι Εβραίοι πολιτικοί που κυβερνάνε την Ελλάδα, για να "ξεγελάσουν" τους Εβραίους πολιτικούς που ελέγχουν τον εβραϊκό γαλλογερμανικό άξονα. Επειδή οι Εβραίοι "θύμωσαν" πολύ με τον "απατεώνα" ελληνικό λαό των εργαζομένων των 600 ευρώ, αποφάσισαν να παραδώσουν την Ελλάδα στο ΔΝΤ του Εβραίου Σρος Καν, για να κάνουν τα ευρώ αυτά 300.

Αυτοί όμως οι "τίμιοι" Εβραίοι, που "βοηθούσαν" την Ελλάδα των "απατεώνων" και ταυτόχρονα "πόνταραν" στη χρεοκοπία της, είχαν ένα πρόβλημα. Ένα μεγάλο πρόβλημα. Πώς θα παραδώσουν μια χώρα στο "σφαγείο" του ΔΝΤ, όταν τα οικονομικά της στοιχεία δεν είναι και τόσο άσχημα; Όταν —όπως είδαμε— το εξωτερικό της χρέος σε σχέση με το ΑΕΠ της είναι πολύ καλύτερο από χώρες όπως η Γερμανία ή η Βρετανία; Όταν οι τόκοι, που πρέπει να πληρώσει, σε σχέση με τα κρατικά της έσοδα, είναι αρκετά μακριά από το "κόκκινο" της χρεοκοπίας; Όταν το έλλειμμά της —όσο μεγάλο αναλογικά κι αν είναι— είναι μικρό, γιατί είναι μικρή η οικονομία της;

Αυτό ήταν το πρόβλημά τους. Το πρόβλημά τους ήταν να βάλουν μια "ζωντανή" Ελλάδα στο "φέρετρο" του ΔΝΤ. Πώς θα το κατάφερναν; Με μια τεχνητή κρίση δανεισμού. Το μόνο που μπορούσαν να κάνουν, χωρίς να ελέγχονται από κανέναν και χωρίς να δίνουν λογαριασμό σε κανέναν. "Ξεχώρισαν" την Ελλάδα με τα δικά τους ειδικά και άρα παράνομα κριτήρια και την οδήγησαν στην "ασφυξία". Με το "έτσι θέλω". Δικά τους ήταν τα χρήματα και θεώρησαν ότι είχαν δικαίωμα να δανείζουν σε όποιο κράτος θέλουν με όποιους όρους θέλουν. Επειδή όμως αυτό δεν είναι απλά μόνον παράνομο, αλλά δικαιολογεί ακόμα και αίμα, φρόντισαν να "δέσουν" τα χέρια της Ελλάδας. Φρόντισαν να ελέγχουν την ηγεσία της Ελλάδας, προκειμένου να μην βρεθούν αντιμέτωποι με τη βία, την οποία μπορεί να εκδηλώσει νόμιμα ένα κράτος που βρίσκεται υπό απειλή.

Γι' αυτόν τον λόγο τοποθέτησαν στην ηγεσία της Ελλάδας τον δικό τους "Τσολάκογλου". Τον πραγματικό Εβραίο —και άρα γνήσιο "παιδί" τους— τον Γιωργάκη. Ο αναγνώστης μπορεί να καταλάβει πλέον τον λόγο που ήθελαν να τα κάνουν όλα αυτά στην περίοδο εκείνη, που την Ελλάδα την κυβερνά ο θλιβερός Γιωργάκης; Κατάλαβε γιατί τον έβγαλαν πάση θυσία νικητή των εκλογών, επιτρέποντάς

του να λείπει τα πιο μεγάλα ψέματα; Γιατί τον εμφάνισαν σαν τον "τυφλό", με το κληρονομικό "χάρισμα" να βλέπει λεφτά εκεί όπου κανένας άλλος δεν βλέπει; Τον Γιωργάκη ήθελαν για πρωθυπουργό, όταν θα μεθόδευαν την καταστροφή της Ελλάδας. Είναι καθαρή ευθύνη του Γιωργάκη η κρίση στη δανειακή μας ικανότητα και άρα εξαιτίας του Γιωργάκη σερνόμαστε στο ΔΝΤ.

Αυτό είναι το δεδομένο. Το ΔΝΤ το έφεραν συγκεκριμένοι άνθρωποι με συγκεκριμένες ενέργειες. Ό,τι και να έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, δεν ήταν αυτές που μας οδήγησαν στο ΔΝΤ. Με όλα τους τα εγκλήματα δεν είχε υπάρξει πρόβλημα δανεισμού, εφόσον ποτέ δεν γίναμε χειρότεροι από πολλούς άλλους. Τα εγκλήματά τους έφταναν μέχρι του σημείου να κάνουν μια πλούσια Ελλάδα να φαίνεται χειρότερη ακόμα και από τις κατεστραμμένες Ιρλανδίες και τις Πορτογαλίες.

Όμως, για όσο διάστημα υπήρχαν αυτές οι χώρες και κατόρθωναν και δανείζονταν, η Ελλάδα δεν θα είχε το παραμικρό πρόβλημα. Ακόμα και υπό τη διακυβέρνηση του γνωστού κοιλιόδουλου "τυροπιτά" με το playstation δανειζόμασταν πολύ εύκολα ...με μόνον 1% πάνω από τη Γερμανία. Στο ΔΝΤ οδηγηθήκαμε από προδοσία και απλά σήμερα βλέπουμε τον τελευταίο προδότη να προσπαθεί να σωθεί. Βλέπουμε τον Εβραίο Giorgio ν' αναζητά συνενόχους.

Η απόδειξη αυτού που λέμε είναι η εξής: Στις 5-10-2009 —την επομένη της εκλογικής νίκης του ΠΑΣΟΚ— και στις 22-10-2009 (με αριθμούς πρωτοκόλλου 690 και 691 αντίστοιχα), η Τράπεζα της Ελλάδος προέβη σε αλλαγή του κανονισμού του συστήματος διακανονισμού πωλήσεων των τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου, επιτρέποντας διακανονισμό από 3 σε 10 ημέρες μετά την πώληση. Κάποιοι, δηλαδή, περίμεναν τη "νίκη" του Εβραίου, για να ξεκινήσουν τη διαδικασία, που θα "επιβεβαίωνε" το στοίχημά τους για χρεοκοπία της Ελλάδας.

Ο δικός τους άνθρωπος "νίκησε" —εξαιτίας τους— στις εκλογές και ως αντάλλαγμα τους εξυπηρέτησε. Τους βοήθησε εκ των "έσω" στο "ροκάνισμα" των ελληνικών αξιών και άρα στην έκρηξη των spreads. Αυτό το ροκάνισμα ήταν υπεύθυνο για την εμφάνιση του ΔΝΤ στη χώρα μας. Κάποιοι —και μάλιστα χωρίς χρήματα— έπαιξαν παιχνίδια εις βάρος των ελληνικών ομολόγων. Τα "σκότωναν" τζάμπα, για να τα υποβαθμίσουν και στη συνέχεια τα αγόραζαν επίσης τζάμπα, βγάζοντας τεράστια κέρδη. Οι αγοραπωλησίες ήταν χωρίς χρήματα, αλλά τα κέρδη ήταν πραγματικά χρήματα. Αυτά ήταν τα κέρδη των προδοτών και των χαφιέδων. Όλα αυτά δεν μπορούσαν να γίνουν χωρίς "άνωθεν" προστασία και καθοδήγηση.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τον λόγο που όλα αυτά ξεκίνησαν επί πρωθυπουργίας του Εβραίου; Κατάλαβε, γιατί αυτός ο "Ελληνας" πρωθυπουργός συναντήθηκε με τον Εβραίο διευθύνοντα σύμβουλο της Goldman Sachs ελάχιστες ημέρες μετά τη "νίκη" του; Είναι φανερό ότι σ' εκείνη την κρυφή συνάντηση στο "Πεντελικόν" οδήγηες "πλεύσης" πήρε. Οδηγίες από τα "αφεντικά", τα οποία ελάχιστες ημέρες μετά το ραντεβού άρχισαν να πουλάνε μαζικά τα ελληνικά ομόλογα και άρα να δρομολογούν το "ροκάνισμά" τους. Για τι άλλο θα μπορούσαν να συζητήσουν; Τι δουλειά μπορεί να κάνει ένας Πρωθυπουργός σε ένα ξενοδοχείο; Οι ηγέτες έχουν γραφεία. Δεν

συναντιούνται στα ξενοδοχεία. Στα ξενοδοχεία κλείνουν ραντεβού οι πόρνες και οι Εβραίοι μαστροποί και τοκογλύφοι.

Αυτοί μας έβαλαν στο ΔΝΤ. Αυτοί τώρα μας "σπρώχνουν" όλο και πιο βαθιά μέσα σε αυτό με όλα τα μέσα που διαθέτουν. Χρησιμοποιούν τα τηλεοπτικά κανάλια, για να πείσουν τους Έλληνες να μην αντιδρούν. Χρησιμοποιούν τις ελληνικές τράπεζες, για να δυσχεράνουν τη θέση της ελληνικής οικονομίας. Χρησιμοποιούν τους τραπεζίτες, οι οποίοι, αφού ρήμαξαν τον ελληνικό λαό την τελευταία δεκαετία, στηρίχθηκαν από το κράτος —και άρα από τα θύματά τους—, προκειμένου να μην καταρρεύσουν. Επειδή ήταν "ευγνώμονες", συμμετείχαν και οι ίδιοι στο "άδειασμα" των ελληνικών ομολόγων, που οδήγησε στην έκρηξη των spreads και στο ΔΝΤ. Ας ψάξει να βρει κάποιος ποιοι επωφελήθηκαν από το σκάνδαλο με το T10 στην Τράπεζα της Ελλάδας. Οι ελληνικές τράπεζες, που κατέκλεψαν τον κόσμο και σώθηκαν από τα χρήματα του κόσμου, οδήγησαν τον κόσμο στην καταστροφή.

Κατάλαβε ο αναγνώστης πόσα μεγάλα συμφέροντα —ντόπια και ξένα— κρύβονται πίσω από την είσοδό μας στο ΔΝΤ; Όλοι αυτοί είναι έτοιμοι ακόμα και σε εμφύλιο να μας βάλουν, προκειμένου να γλιτώσουν τα τομάρια τους και αυτό γίνεται μόνον με την είσοδό μας στο ΔΝΤ. Στην περίπτωση αυτήν δεν μιλάμε μόνον για τις περιουσίες τους, αλλά για τα ίδια τους τα τομάρια. Στοιχειωδώς αν αλλάξουν τα πράγματα, αυτοί κινδυνεύουν να πάνε φυλακή ισοβίως.

Κινδυνεύουν να πάνε φυλακή όλοι όσοι μας κυβέρνησαν, εξυπηρετώντας την Goldman Sachs, τη Citibank, τη Leman Bros ή την JP Morgan. Όλα τα εβραϊκά μαγαζιά της τοκογλυφίας. Τυχεροί θα είναι αν πάνε φυλακή, γιατί σε θέματα εθνικής προδοσίας προβλέπονται εκτελέσεις. Γι' αυτόν τον λόγο όλοι οι υπεύθυνοι όχι απλά ανησυχούν, αλλά "φλέγονται". Φλέγονταν ο Μητσοτάκης, ο Σημίτης ή ο Καραμανλής να μπούμε στο ΔΝΤ. Να κλείσει το θέμα του χρέους και να φορτωθούν τα πάντα στον λαό σύμφωνα με τις οδηγίες του ΔΝΤ. Γι' αυτόν τον λόγο έβαλαν τον Καρατζαφεροϋπάλληλο και γνωστό "μπαούλο" του Μητσοτάκη να μιλήσει για εθνικό "κεφάλαιο", αναφερόμενος σ' αυτούς.

Εθνικό "κεφάλαιο", σύμφωνα με τον Καρατζαφέρη, είναι οι υπεύθυνοι, που μας οδήγησαν στην αθλιότητα της χρεοκοπίας. Εθνικό "κεφάλαιο" είναι οι "Εφιάλτες", οι οποίοι πέρασαν τους "Πέρσες" μέσα από τις "Θερμοπύλες" και θέλουν μέσω ΔΝΤ να τους παραδώσουν την εξουσία της πατρίδας μας. Σ' αυτό το εθνικό "κεφάλαιο" μάς πρότεινε ο Καρατζαφεροϋπάλληλος να παραδώσουμε την εξουσία εκ νέου, για να "σωθούμε". Να δώσουμε την εξουσία σε προδότες, οι οποίοι έχουν ανάγκη την εξουσία, για να σωθούν οι ίδιοι. Που έχουν ανάγκη την εξουσία, για να προστατεύονται από τον λαό και βεβαίως να αλλοιώνουν ή να αποκρύπτουν στοιχεία, που αποδεικνύουν την προδοσία τους.

Η ναζιστική "κατοχή" του εβραϊκού ΔΝΤ.

Κατ' αρχήν να ξεκινήσουμε από το πιο βασικό πράγμα και το οποίο δεν θα το μάθει ποτέ ο ελληνικός λαός από τα κανάλια της διαπλοκής. Το ΔΝΤ, όπου επεμβαίνει, δεν έχει ως στόχο τη σωτηρία του "ασθενούς", αλλά τη σωτηρία εκείνων, που οδήγησαν το κράτος στην "ασθένεια". Τη σωτηρία των ιμπεριαλιστών, των τοκογλύφων, των δωσίλογων συνεργατών τους και άλλων δημοκρατικών "δυνάμεων". Το ΔΝΤ, δηλαδή, εξ αντικειμένου δεν έχει ως στόχο του να σώσει την Ελλάδα. Το ΔΝΤ έχει ως στόχο να προστατεύσει τα συμφέροντα των δικών του ιδιοκτητών και άρα τους πιστωτές της Ελλάδας. Τους τοκογλύφους, οι οποίοι "επένδυσαν" στην Ελλάδα.

Θα δώσει τις υποσχεθείσες από το ελληνικό κράτος ομολογιακές "αποδόσεις" στους κοινούς "επενδυτές" και θα κρατήσει για τα αφεντικά του το αμύθητης αξίας ελληνικό δημόσιο κεφάλαιο. Στην πραγματικότητα το ΔΝΤ θα κατακτήσει το κράτος ως μια ιδιόμορφη δύναμη κατοχής. Θα μοιράσει τα "ιμάτια" του ελληνικού κράτους με τρόπο τέτοιο, που να εξυπηρετεί τα μεγάλα συμφέροντα των αφεντικών του, αλλά ταυτόχρονα να τους εξασφαλίζει ένα μίνιμουμ συνενόχων και συνεργατών μέσα στη λεηλατημένη και κατακτημένη χώρα. Θα δώσει τα "φιλέτα" στα αφεντικά του, αλλά θα δώσει και "ψίχουλα" στα γηγενή αποβράσματα να επιβιώσουν. Όλοι οι υπόλοιποι θα πάνε στα "σκουπίδια". Έτσι αντιλαμβάνεται το ΔΝΤ τους λαούς.

Αυτό, δηλαδή, που πρέπει να γνωρίζει ο αναγνώστης, είναι ότι το ΔΝΤ δεν σε σώζει από καμία χρεοκοπία. Όσοι λένε ότι το ΔΝΤ θα μας σώσει από τη χρεοκοπία, λένε ψέματα. Το ΔΝΤ διαχειρίζεται την αναπόφευκτη χρεοκοπία σου με βάση τα δικά του συμφέροντα και όχι τα δικά σου. Δίνει ψευδοχρήματα της τελευταίας στιγμής, για να μπορεί στη συνέχεια να έχει λόγο στη λεηλασία του "νεκρού". Δίνει χρήματα, για να συντηρηθεί ο "άρρωστος" μερικούς μήνες επιπλέον, ώστε να μπορεί να έχει τον πρώτο λόγο στην "κληρονομιά" του.

Αυτά δεν τα λέμε εμείς. Αυτά τα λένε οι ίδιοι. Ας φάξει κάποιου τις δηλώσεις, που σε ανύποπτους χρόνους έχει κάνει ο "στρατηγός" Κίσινγκερ. Θα μάθει αμέσως τι τους ενδιαφέρει ν' αρπάξουν. Τι ενδιαφέρει τους ιμπεριαλιστές του 4^{ου} Ράιχ να κατέχουν μέσα στα κατακτημένα κράτη. Θα μάθει αμέσως τι εγκλήματα έχουν κάνει εις βάρος όλων των τριτοκοσμικών κρατών, που κατά καιρούς "κατέκτησαν". Πώς τα κατέκτησαν; Τους πήραν τα πάντα, προκειμένου να ελέγχουν, να απειλούν ή να εκβιάζουν τους λαούς τους με αφανισμό και θάνατο. Τους πήραν το σύνολο των ζωτικών επιχειρήσεων, που έχει ανάγκη ένας λαός για να επιβιώσει. Τηλεπικοινωνίες, ενέργεια, ορυχεία, μεταλλεία, ύδρευση, αποχέτευση, ακόμα και το εμπορικό δίκτυο, το οποίο ελέγχει τη διακίνηση των βρώσιμων ειδών.

Δεν χρειάζεται δηλαδή να είναι κάποιος μάντης, για να καταλάβει τι θέλει η ναζιστική "μεγαρχία" του ΔΝΤ υπό τις εντολές του "στρατηγού" Σρος Καν. Τι μπορεί να θέλουν από την Ελλάδα, προκειμένου να την "κατακτήσουν" και να τη μετατρέψουν σε αποικία τους; Ό,τι μπορεί να βγάξει αμύθητα κέρδη —και είναι αιώνιας αξίας— και βέβαια θα τους επιτρέψει να εκβιάζουν τον ελληνικό λαό. Τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, την ΕΥΔΑΠ, τα

μεταλλεία μας, τα διόδια των εθνικών οδών, τις δημόσιες εκτάσεις μας. Για την αγορά ούτε λόγος. Αυτήν την ελέγχουν ήδη. Δικά τους είναι όλα τα εμπορικά δίκτυα. Από την Carrefour και τη Lidl μέχρι την Praktiker και τη Media Markt.

Κατάλαβε ο αναγνώστης πώς κάνουν τον πόλεμο και κατακτούν τα κράτη; Ο "επιτελάρχης" της FED Μπενράκε δέχεται εντολές από τους "αυτοκράτορες" και "μοιράζει" το παιχνίδι του πολέμου. Ο "στρατηγός" Τρισέ με τη "μεραρχία" ΚΕΤ κηρύσσει τον "πόλεμο" στην Ελλάδα, ο "στρατηγός" Μπλακφείν με τη "μεραρχία" της Goldman Sachs τη βομβαρδίζει και βοηθάνε οι γύρω τους. Ο "λοχαγός" Μπάφειτ με τη επιθετική "διμοιρία" Standard & Poor's την "υποβαθμίζει" και ο συνάδερφός του "λοχαγός" Σόρος τής επιτίθεται μέχρι να την κατακτήσουν. Όταν συμβεί αυτό, μπαίνει ο "στρατηγός" Στρος Καν με τη "μεραρχία" του ΔΝΤ και λειτουργεί σαν δύναμη κατοχής. "Τσολάκογλου"... ο Εβραίος κακομοίρης Γιωργάκης. Αυτός, ο οποίος, προκειμένου να κλέψει την ψήφο των Ελλήνων και άρα και την εξουσία, "έβλεπε" χρήματα παντού.

Κατάλαβε ο αναγνώστης τι λέμε; Αυτός είναι ο ρόλος του ΔΝΤ. Είναι μια δύναμη κατοχής. Σε έναν σύγχρονο ιμπεριαλισμό, ο οποίος λειτουργεί με "δηλητηριάσεις" των θυμάτων και όχι με "σκοτωμούς", το ΔΝΤ είναι ο "παπάς", ο οποίος σε "κοινωνεί", για να μάθει πού κρύβεις τις "λίρες" και τους "τίτλους" του σπιτιού σου. Είναι αυτός, ο οποίος, με πρόφαση τη βοήθεια, θ' αρπάξει το σπίτι σου εις βάρος των παιδιών σου και νόμιμων κληρονόμων σου. Είναι η δύναμη κατοχής, η οποία θα σου αρπάξει και θα διαχειρίζεται για λογαριασμό της ό,τι έχεις και δεν έχεις.

Το ΔΝΤ, δηλαδή, είναι έκφραση του νέου τύπου του ιμπεριαλισμού. Του τραπεζικού ιμπεριαλισμού της Νέας Τάξης Πραγμάτων. Παλαιότερα ο ιμπεριαλιστής σκότωνε με πόλεμο το θύμα και άρπαζε με τη βία τη λεία του, ενώ σήμερα δηλητηριάζει ύπουλα και μετά κληρονομεί το θύμα του. Όλα αυτά το ΔΝΤ τα κάνει εκ του ασφαλούς και χωρίς καμία αντίδραση, εφόσον στην ουσία τις τελευταίες "ημέρες" του θύματος "συγκυβερνά".

Με την είσοδο του ΔΝΤ στη χώρα μας, μεταφέρθηκε στα χέρια του ένα μέρος της ανεξαρτησίας της πατρίδας μας. Έχοντας μερίδιο στη διακυβέρνηση και άρα κρατώντας στα χέρια του τις κρατικές μας "σφραγίδες", θα δανείζεται στο όνομα των Ελλήνων χρήματα, τα οποία θα τα διαχειρίζεται όπως συμφέρει το ίδιο και τα αφεντικά του. Θα κρατά για λογαριασμό του τις "δόσεις", που θεωρεί ότι "οφείλονται" στα αφεντικά του και τα ψίχουλα, τα οποία θα περισσεύουν, θα τα πετάει στους Έλληνες, για να ζουν στα όρια της φτώχειας. Για τους Έλληνες θα υπάρχει φτώχεια και "στενότητα", αλλά για τους "δανειστές" της Ελλάδας θα υπάρχει πλούτος και "άπλα". Αυτοί θα εισπράττουν αποδόσεις σαν η Ελλάδα να "πετάει". Θα εισπράττουν τις αποδόσεις εκείνες, τις οποίες τούς υποσχόταν η "ισχυρή" Ελλάδα του Σημίτη.

Γι' αυτόν τον λόγο άλλωστε έβαλαν τον Γιωργάκη να την κυβερνά. Αυτές ήταν οι προϋποθέσεις, για να τον κάνουν Πρωθυπουργό. Αυτά προφανώς συμφωνήθηκαν σε κάποια από τις κρυφές συσκέψεις της λέσχης Μπίλντεμπεργκ. Εβραίοι σε μυστικές αίθουσες αποφάσισαν ότι ο Γιωργάκης θα γίνει Πρωθυπουργός και όχι οι Έλληνες μπροστά στις κάλπες. Ο Εβραίος Γιωργάκης υποστηρίχθηκε από αυτήν τη λέσχη, για

να παραδώσει την Ελλάδα στα χέρια του Εβραίου Στρος Καν και των επίσης Εβραίων συνεταιρών του. Όλα έγιναν την επομένη της λήψης της εξουσίας από τον Εβραίο Γιωργάκη. Τι έγινε; Μας οδήγησαν στη σφαγή.

Μας οδήγησαν με τη "βία", εφόσον αρνήθηκαν να μας δανείσουν, ώστε να προχωρήσουμε μαζί με όλα τα υπόλοιπα κράτη, που βρίσκονται στην ίδια κατάσταση μ' εμάς. Μας οδήγησαν στην "κλίνη" του σύγχρονου διεθνούς νομισματικού "Προκρούστη", ο οποίος θα μας φέρει στα "μέτρα" του. Στα "μέτρα" της νέας Παγκόσμιας Κατάστασης, που επιβάλει το ΔΝΤ. Το είπε άλλωστε κι ο Γιωργάκης την επομένη της εκλογής του. Η Ελλάδα αναγκαστικά θα εκχωρήσει μέρος της ανεξαρτησίας της, για να επιβιώσει οικονομικά. Με αυτόν τον τρόπο —έστω και έμμεσα— προσδιόρισε τον ρόλο του, όπως τον αντιλαμβάνεται ο ίδιος.

Δεν θα είναι ένας Πρωθυπουργός μιας ελεύθερης χώρας. Θα είναι "ολίγον" Πρωθυπουργός μιας "ολίγον" ανεξάρτητης χώρας. Θα είναι κάτι σαν διορισμένος ανεύθυνος "νομάρχης" σε ένα νέο υπεύθυνο παγκόσμιο "υπερκράτος". Ένα ιδιόκτητο κράτος των Ρότσιλντ και των Ροκφέλερ. Ένα κράτος, το οποίο θα έχει μια εβραϊκή "υπερκυβέρνηση", η οποία θα συνεδριάζει υπό την "ομπρέλα" της Λέσχης Μπίλντεμπεργκ και των διεθνών τραπεζιτών.

Απλά πράγματα. Διαφορετικά δεν υπήρχε περίπτωση να αναλάβει την εξουσία μιας χώρας και μιας κοινωνίας ανθρώπων ένας πραγματικός κρετίνος, όπως ο Giorgo. Θα αναλάμβανε, μόνον εάν του εγγυόταν κάποιοι πανίσχυροι παράγοντες της παγκόσμιας εξουσίας ότι αυτός θα ήταν πρωθυπουργός μόνον για τις φωτογραφίες της μάνας του. Μιλάμε για πραγματικό Vlakka —το γράφουμε έτσι, για να το καταλάβει και ο ίδιος— που υποψιαζόμαστε ότι πραγματικά πάσχει από κάποιας μορφής κρετινισμό.

Αυτά δεν αποτελούν δικές μας επινοήσεις. Ο ίδιος μας αποκάλυψε τις απόψεις του. Αυτός δεν είναι, που λίγες ημέρες πριν —και σε εκδήλωση του Economist— μίλησε για παγκόσμια διακυβέρνηση; Πώς μπορεί ένας κυβερνήτης ενός ανεξάρτητου κράτους να διατυπώνει την ανάγκη —και μάλιστα την επιτακτική ανάγκη— για παγκόσμια διακυβέρνηση; Πώς μπορεί ένας κυβερνήτης ενός ελεύθερου κράτους να μιλάει για επιτακτική ανάγκη κηδεμονίας; Ενημέρωσε τον λαό ότι θέλει να τον κυβερνήσει συνεταιρικά με τους κηδεμόνες του; Όταν κατέβηκε στις εκλογές, "έδειξε" στον λαό τους παγκόσμιους "κυβερνήτες", που αντιπροσωπεύει ο ίδιος;

Ποιους αντιπροσωπεύει σε μια τέτοια περίπτωση; Αυτούς που τον ψήφισαν ή αυτούς που τον διόρισαν; (Γιωργάκης): ... "We need global governance, global financial governance, and we need it fast." Μετάφραση: "Χρειαζόμαστε Παγκόσμια Διακυβέρνηση, Παγκόσμια Οικονομική Διακυβέρνηση και τη χρειαζόμαστε γρήγορα". Σιωνιστική δεν είναι η επινόηση του όρου της "παγκόσμιας διακυβέρνησης"; Εβραίος δεν είναι ο Γιώργος; Σιωνιστική δεν είναι η Goldman Sachs, που μας οδήγησε στην κρίση και από εκεί στο "σφαγείο" του Εβραίου Στρος Καν; Είναι πολλές οι "συμππτώσεις" ή μήπως έτσι μας φαίνεται εμάς, που είμαστε καχύποπτοι;

Η "σφαγή" δηλαδή της Ελλάδας ήταν ένα προμελετημένο έγκλημα της παγκόσμιας διακυβέρνησης, στη οποία ανήκει ο Giorgo. Ενός παγκόσμιου εβραϊκού κατοχικού

καθεστώς, στέλεχος του οποίου είναι και ο Εβραίος Giorgo. Αυτήν τη σφαγή μάλιστα επιχειρούν να την κάνουν με τρόπο τέτοιο, ώστε να τους βγει τζάμπα. Όλα τα άλλα είναι προπαγάνδα. Θα μας δώσουν "πακέτα" δισεκατομμυρίων ευρώ ...λένε και ξανάλενε τα ΜΜΕ των διαπλεκομένων. Αυτό είναι κατάντημα. Τις επιλογές της ελληνικής οικονομίας και των Ελλήνων, εξαιτίας των "εγκλημάτων" της Goldman Sachs, έχει αναλάβει να το παρουσιάσει στον κόσμο το κανάλι του Μπόμπολα, ο οποίος είναι συνétairos με την Goldman Sachs.

Οι Έλληνες ακούνε μόνον ψέματα. Γιατί; Γιατί οι ιμπεριαλιστές —εκτός από τέτοιοι— είναι και γύφτοι. Όχι μόνον ήθελαν να "κατακτήσουν" την Ελλάδα, αλλά ήθελαν να το κάνουν και τζάμπα. Με δικά μας χρήματα μάς κατακτούν. Με δικά μας χρήματα θα μας "αγοράσουν" την πατρίδα μας. Εδώ μπορεί να καταλάβει κάποιος και το κόλπο με τα spreads. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για ιμπεριαλιστές, οι οποίοι είναι ταυτόχρονα και γύφτοι.

Μιλάμε για πρωτοφανή πράγματα. Ούτε τα χρήματα της τελευταίας "ώρας" του "ασθενούς" είναι δικά τους. Ακόμα κι αυτά τα χρήματα, που "παρατείνουν" τη δοκιμασία του και τον βαστάνε στην "πρίζα", είναι δικά του. Μιλάμε για θράσος. Το απόλυτο θράσος. Όλα αυτά όμως τα δοκιμάζουν, γιατί ελέγχουν τη χώρα. Αν υπήρχε μια ηγεσία ελληνική ή ελληνικά ΜΜΕ, δεν θα τολμούσαν να το κάνουν. Ελέγχοντας τους μηχανισμούς προπαγάνδας, προστατεύουν τις προδοτικές ηγεσίες και ταυτόχρονα "πείθουν" τον λαό, λέγοντάς του ψέματα.

Γι' αυτόν τον λόγο θεωρούμε ότι ο ελληνικός λαός είναι θύμα προπαγάνδας αυτήν τη στιγμή. Δεν γνωρίζει καν τι είναι αυτή η "βοήθεια" του ΔΝΤ και των ευρωπαϊκών κρατών. Εμφανίζουν, δηλαδή, τα νέα δάνεια σαν "πακέτα" βοήθειας τύπου Μάρσαλ. Αυτό είναι ψέμα. Βοήθεια με τόκο δεν υπάρχει. "Βοήθεια" με τόκο είναι μεταμφιεσμένα δάνεια. Αυτά τα χρήματα, που θα "δοθούν" στην Ελλάδα, είναι νέα δάνεια σε μια αγορά, της οποίας τα επιτόκια τα διαμόρφωσαν οι ίδιοι, προκειμένου να τους βγουν τζάμπα.

Τα δάνεια, τα οποία, αν τα παίρναμε έναν χρόνο πριν με 5%, θα τα θεωρούσαμε τοκογλυφικά —εφόσον θα είχαν 200 μονάδες διαφορά από τα γερμανικά—, σήμερα τα θεωρούμε "δώρο". Μας δανείζουν δηλαδή με 5% αυτά, τα οποία μέχρι πριν λίγους μήνες δανειζόμασταν μόνοι μας με 4%. Κατάλαβε ο αναγνώστης τι έγινε; Προκάλεσαν την κρίση δανεισμού, για να μας "πουλήσουν" αυτά, τα οποία δεν τα παίρναμε ούτε τζάμπα. Τα "πακέτα", τα οποία δήθεν θα μας "δώσουν", είναι τα δάνεια, τα οποία εμείς θα παίρναμε μόνοι μας με βάση τις πραγματικές πιστοληπτικές μας δυνατότητες.

Με απειλές, φήμες και βρισιές στον διεθνή τύπο έδωσαν "άλλοθι" στις δικές τους εταιρείες αξιολόγησης να "υποβαθμίσουν" την Ελλάδα και άρα να μειώσουν τις πιστωτικές μας δυνατότητες. Άλλαξαν τα επιτόκια στο εξωφρενικό 10% και άνω και σήμερα μάς πουλάνε σαν "δώρο" αυτό, το οποίο λίγους μήνες πριν δεν θα το παίρναμε καθόλου αν ήταν κοντά στο 5%. Γι' αυτόν τον λόγο διατηρούνται μόνιμα πλέον τα spread στις 800 περίπου μονάδες βάσης. Ενώ δηλαδή η Ελλάδα δεν βγαίνει για δανεισμό, τα spread παραμένουν υψηλά. Γιατί; Για να μην σκέφτονται οι Έλληνες την

εναλλακτική λύση. Κάθεται ο "λύκος" έξω από το "μαντρί", για να μην βγει το "σφάγιο" από το σφαγείο του ΔΝΤ.

Με αυτά τα δάνεια, που έχουν ως "αντίκρισμα" το ελληνικό δημόσιο κεφάλαιο, θα κάνουν το παιχνίδι της λεηλασίας της Ελλάδας ένα στημένο και εκ του ασφαλούς παιχνίδι. Με τα δάνεια, τα οποία παίρνουν εξαιτίας του ελληνικού δημοσίου κεφαλαίου, θα ξεπληρώνουν τους εαυτούς τους στα σίγουρα, ενώ, όταν κι αυτό πλέον δεν θα τους φτάνει, θα δηλώσουν μια χρεοκοπία και θα ξεκοκαλίσουν μόνοι τους το ελληνικό δημόσιο κεφάλαιο, εξαιτίας αυτών των δανείων. Μας "βοηθάνε" δηλαδή πιο ακριβά απ' ό,τι θα "βοηθούσαμε" μόνοι μας τους εαυτούς τους.

Η αυτοκτονική πολιτική του υπερβολικού δανεισμού θα συνεχιστεί, αλλά μόνον για να εξυπηρετεί τις "υποχρεώσεις" μας απέναντι στους δανειστές μας και άρα στους ίδιους. Τα δάνεια απλά δεν θα "φτάνουν" για όσους Έλληνες καλώς ή κακώς επωφελούνταν μέχρι τώρα από την πολιτική της σπατάλης. Τα δάνεια αυτά θα μας οδηγήσουν στην καθυστερημένη "χρεοκοπία", την οποία θα χειριστεί το ΔΝΤ σαν ο "δανειστής" της τελευταίας στιγμής και "εκλεκτός" συνδιαχειριστής του "νεκρού".

Το ΔΝΤ, του Εβραίου Στρος Καν, θα φροντίσει να πληρωθούν οι "επενδυτές" της αναξιόπιστης Ελλάδας. Θα φροντίσει να κερδίσουν και όσοι από αυτούς πόνταραν ταυτόχρονα και στη χρεοκοπία της. Μονά-ζυγά δικά τους. Αναξιόπιστη η Ελλάδα, αλλά κερδισμένοι αυτοί, οι οποίοι αγόρασαν το μεγαλύτερο μέρος των ομολόγων της. Αξιόπιστη η Ελλάδα, για να τους πληρώνει τους τόκους, αλλά αυτοί πόνταραν και στη χρεοκοπία της. Η αλητεία με κουστούμι. Οι Εβραίοι Στρος Καν να φροντίσει να πληρωθεί ο Εβραίος Άκερμαν της Ντόιτσε Μπάνκ και ο Εβραίος Λόιντ της Goldman Sachs. Όλοι θα βγούνε κερδισμένοι εξαιτίας της λεηλασίας της Ελλάδας και ταυτόχρονα θα εισπράξουν και αμύθητα κέρδη εξαιτίας του στοιχήματος εναντίον της Ελλάδας.

Η Γερμανία θα δεχθεί επιθέσεις από όλη την Ευρώπη γιατί επιτέθηκε σε όλη την Ευρώπη.

Η Γερμανία, δυστυχώς για τον λαό της και όσους Ευρωπαίους την "εμπιστεύτηκαν", μετά από τον ολέθριο Β' Παγκόσμιο Πόλεμο —που η ίδια προκάλεσε— φέρθηκε και πάλι αχάριστα. Αμετανόητη παρέμεινε η δύναμη που αιματοκύλισε την Ευρώπη, ακολουθώντας τον Χίτλερ. Την "πάτησαν" οι Ευρωπαίοι που την "εμπιστεύτηκαν", πιστεύοντας ότι είχαν να κάνουν με μια Γερμανία που ήταν ευρωπαϊκή. Αυτό, που πραγματικά είχαν απέναντί τους, ήταν μια Γερμανία, η οποία ήθελε να κάνει την Ευρώπη Γερμανική. Αμετανόητη και πάλι. Αμετανόητη μέχρι τέλους.

Η Ελλάδα δικαιοματικά πρέπει να της επιτεθεί πρώτη απ' όλα τα υπόλοιπα κράτη για δύο λόγους. Η Γερμανία της "χρωστά" τα οφειλόμενα από την επίθεση του Γ' Ράιχ

και όχι μόνον δεν δείχνει θέληση να της τα αποδώσει, αλλά της ξαναεπιτέθηκε με το Δ' Ράιχ. Της επιτέθηκε μάλιστα πρόστυχα και ύπουλα. Είναι "ηθικοί" αυτοί, οι οποίοι με μια απίστευτη διαφθορά αξιωματούχων φόρτωναν στο ελληνικό κράτος στραβά υποβρύχια και βαγόνια, τα οποία δεν ταίριαζαν στις σιδηροδρομικές γραμμές και είναι "ανήθικος" ο ελληνικός λαός, ο οποίος τα πλήρωνε, χωρίς να γνωρίζει τι συμβαίνει.

Τέτοια ιδιόμορφη αντίληψη περί ηθικής είχε και πάλι μόνον η ναζιστική Γερμανία πριν από εβδομήντα χρόνια. Τότε, που κατακτούσε την Ελλάδα, για να τη "βοηθήσει". Τότε, που έκλεβε τα θησαυροφυλάκια της, για να τη "βοηθήσει". Όμως, τα παραμύθια, ακόμα κι αν είναι πολύ καλά, έχουν ένα τέλος. Τώρα πλησιάζει η ώρα του τέλους του γερμανικού παραμυθιού, γιατί δεν μπορεί ένα παραμύθι να συνεχίσει να υφίσταται, όταν ένας λαός δεν μπορεί να επιβιώσει. Τα γερμανικά "παραμύθια" σε λίγο χρόνο δεν θα έχουν ακροατήριο στην Ελλάδα. Όσοι από τους δωσίλογους "Χριστοφοράκους" δεν την κοπάνησαν από την Ελλάδα και παρέμειναν σ' αυτήν, δεν θα μπορούν να τους εξυπηρετήσουν.

Είναι θέμα χρόνου να εξεταστούν όλα τα κέρδη των Γερμανών από αυτήν την παρανομία. Κέρδη Γερμανών επενδυτών, τα οποία προέρχονται από την προσδοκία τόκων, εξαιτίας των παράνομων δανείων αλλά και κέρδη, τα οποία προέκυψαν από την παράνομη δραστηριοποίηση των γερμανικών εταιρειών στην Ελλάδα. Οι Γερμανοί, δηλαδή, κέρδιζαν, επειδή μας δάνειζαν με τόκο και στη συνέχεια αυτά μας τα έπαιρναν, γιατί, έχοντας διαλύσει την ελληνική παραγωγή, ήταν οι μεγαλύτεροι προμηθευτές της ελληνικής αγοράς. Οι γερμανικές τράπεζες μάς δάνειζαν χρήματα, για να πληρώνουμε τις γερμανικές εταιρείες.

Όλα αυτά είναι εγκλήματα. Εγκλήματα, τα οποία μπορούν να διαλευκανθούν, ώστε να σωθεί το θύμα. Η μεθόδευση της σωτηρίας είναι πολύ απλή στη δρομολόγησή της. Αρκεί να βγει η Ελλάδα και να δηλώσει ότι πράγματι "κατασκεύαζε" στοιχεία. Από εκεί και πέρα να γίνουν έρευνες, για να δούμε ποιοι τα "κατασκεύαζαν" και για λογαριασμό ποιών. Από τη στιγμή που αυτή η "κατασκευή" δεν συνέφερε τον ελληνικό λαό, ευνόητο είναι ότι κάποιοι Έλληνες τα "πήραν", για να τα "κατασκευάσουν". Από τη στιγμή που θεωρούμε δεδομένο ότι κάποιοι τα "πήραν", ευνόητο είναι ότι κάποιοι τους τα "έδωσαν".

Δεν πρέπει να βρούμε ποιοι διέφθειραν Έλληνες πολιτικούς και κρατικούς υπαλλήλους, προκειμένου όλοι αυτοί να φερθούν ως επίορκοι και να στραφούν εναντίον των ελληνικών συμφερόντων; Δεν πρέπει επιτέλους να βρούμε ποιοι "κατασκεύαζαν" στοιχεία, τα οποία εξυπηρετούσαν τα συμφέροντα αυτών που τους διέφθειραν και όχι αυτών που "ορκίστηκαν" να τους υπηρετούν.

Πρέπει να γίνει αυτό, το οποίο είπαμε και στην αρχή του κειμένου. Πρέπει υποχρεωτικά να καθίσουν στο "σκαμνί" όλοι οι Έλληνες Πρωθυπουργοί, οι οποίοι δημιούργησαν την "ισχυρή" Ελλάδα όχι των πέντε ηπείρων αλλά των άπειρων χρεών. Όπως κάθισαν στο "σκαμνί" αυτοί, οι οποίοι μας οδήγησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή, έτσι πρέπει να καθίσουν στο ίδιο "σκαμνί" κι αυτοί, οι οποίοι μας οδήγησαν στην Οικονομική Καταστροφή. Το αποτέλεσμα καί στις δύο περιπτώσεις

ήταν το ίδιο, άσχετα αν ο "δρόμος" που ακολουθήθηκε ήταν διαφορετικός. Το έγκλημα είχε το ίδιο θύμα, άσχετα με τη μέθοδο που ακολούθησε ο κάθε δολοφόνος.

Πρέπει να δικαστούν όλοι οι Πρωθυπουργοί της Καταστροφής. Αυτοί γνώριζαν καλύτερα από τον καθέναν τι ακριβώς συνέβαινε στο εσωτερικό του κρατικού μηχανισμού και αυτοί μόνοι τους έπαιρναν τις εγκληματικές για τον λαό αποφάσεις. Από εκεί και πέρα να ελεγχθούν όλα όσα αφορούν τις σχέσεις μεταξύ των δύο κρατών και προκύπτουν από την αρχική "κατασκευή" των οικονομικών στοιχείων. Σ' αυτήν την περίπτωση θα πρέπει να ελεγχθούν όλες οι γερμανικές εταιρείες, που δραστηριοποιήθηκαν στην Ελλάδα.

Απλά πράγματα. Τι έκανε, για παράδειγμα, η Deutsche Telekom στην Ελλάδα; Αν εξετάσει κάποιος την περίπτωση του ΟΤΕ, θα καταλάβει τι σημαίνει ναζισμός και βέβαια δωσιλογισμός και προδοσία. Ο πάμπλουτος κρατικός ΟΤΕ έπεσε θύμα των διαχειριστών του και στο τέλος "χάθηκε" για τον ελληνικό λαό. Με δικά του χρήματα ο ΟΤΕ έκανε πλούσιους τους Γερμανούς προμηθευτές του και στο τέλος με αυτά τα χρήματα οι Γερμανοί τον αγόρασαν. Πρώτα έγιναν πλούσιοι με χρήματα του ΟΤΕ και κατόπιν, ως πλούσιοι, πήγαν και τον αγόρασαν σ' ένα μεγάλο μέρος του.

Τώρα δεν τους αρκεί το ποσοστό που κατέχουν και εξακολουθούν να παίζουν παιχνίδια εις βάρος του. Τι θα πει παιχνίδια; Σαν αυτά που έπαιζε ο "δημοφιλής" Αλογοσκούφης. Ο μέγας οικονομολόγος. Ο "επιστήμονας", ο οποίος ανέτρεψε τη λογική της αγοραπωλησίας στην οικονομική ιστορία. Ο άνθρωπος, ο οποίος τολμά να παριστάνει τον καθηγητή σε οικονομικό πανεπιστήμιο, ενώ δεν του αξίζει θέση ούτε πίσω από τον πάγκο ενός γύφτου.

Ο πρώτος πωλητής στην ιστορία της ελεύθερης αγοράς, ο οποίος ενδιαφερόταν για το "δίκιο" του αγοραστή. Ο αδιάφορος πωλητής, ο οποίος πουλούσε φτηνά, γιατί ο αγοραστής ήταν αυτός που "καιγόταν" ν' αγοράσει. Ο υπουργός οικονομικών, ο οποίος πουλούσε "βιαστικά" και "φτηνά", γιατί οι Γερμανοί βιάζονταν και οι ίδιοι δεν ήθελαν να ξοδευτούν. Από τότε —με τον Αλογοσκούφη— μέχρι σήμερα οι Γερμανοί "παίζουν" ένα ύπουλο παιχνίδι εις βάρος του ΟΤΕ. Ενώ ο ΟΤΕ έχει τεράστια αξία, αυτή η "αξία" δεν αποτυπώνεται στις μετοχές του.

Κάποιοι δηλαδή παίζουν χρηματιστηριακά παιχνίδια και διατηρούν τις μετοχές του ΟΤΕ σε πολύ χαμηλά επίπεδα. Γιατί; Για να μπορέσουν να τον αγοράσουν στην ξεφτίλα. Γιατί πώς διαφορετικά θα πουλήσεις μια εταιρεία, η οποία έχει κέρδη 2,156 δις ευρώ το 2009; Πόσο μπορεί ν' αξίζει μια τέτοια εταιρεία, η οποία παράγει τόνους "ζεστού" χρήματος; Πόσο μπορεί ν' αξίζει μια εταιρεία, η οποία από τη φύση της δεν μπορεί να χάσει την απόλυτη πρωτοκαθεδρία στην αγορά; Εκεί βρίσκεται το ύπουλο παιχνίδι των Γερμανών. Όταν το κράτος θα πάει να πουλήσει τις μετοχές του στη δήθεν "ελεύθερη" αγορά, θα πουλήσει σε τιμές που έχουν προσδιορίσει από μόνοι τους οι Γερμανοί ...όσο τους συμφέρει.

3,3 δις έχει αποτιμηθεί χρηματιστηριακά η συνολική αξία του ΟΤΕ, όταν τα ετήσια κέρδη του είναι 2,156 δις. Οι άθλιοι ιμπεριαλιστές με τα κέρδη ενός ή δύο ετών θέλουν να κάνουν απόσβεση αγοράς. Με μια εγγυητική θα τον αγοράσουν. Με τα 3 λεπτά του

ευρώ, που μπορεί να κοστίζει μια εγγυητική επιστολή. Θα την καταθέσουν σε μια τράπεζα και μετά από έναν χρόνο ο ΟΤΕ θα ξεπληρωθεί μόνος του από τα δικά του κέρδη. Θα ξεπληρωθεί η αγορά τους και μετά θα πάνε και θα σκίσουν το άχρηστο "χαρτάκι".

Αυτό, το οποίο οι Έλληνες δημιούργησαν με άπειρο κόστος και πόνο, στην πραγματικότητα θα πουληθεί για 3 λεπτά του ευρώ. Για 3 λεπτά του ευρώ δεν θα αγοράσουν απλά μια επιχείρηση, η οποία παράγει ετήσιο κέρδος 2,156 δις, αλλά θα αγοράσουν μια επιχείρηση, η οποία, για να παράγει αυτά τα κέρδη, έχει ανάγκη από προμήθειες πολλαπλάσιας αξίας σε δις και τις οποίες τις εισπράττουν και πάλι οι Γερμανοί. Οι Γερμανοί, δηλαδή, δεν εισπράττουν μόνον τα κέρδη του ΟΤΕ. Εισπράττουν και τις ζημιές του, εφόσον αυτές τις καλύπτει η Siemens και άλλα γερμανικά εργοστάσια.

Όλο αυτό το πακέτο των δεκάδων δις ετησίως θα το αρπάξουν οι Γερμανοί για 3 λεπτά του ευρώ. Αυτό βέβαια είναι και το "σωστό"... όπως μας είχε πει κάποτε και ο διαβόητος Αλογοσκούφης. Τι να το κάνουμε εμείς οι "ιθαγενείς" τόσο καλό κεφάλαιο. Δεν είμαστε άξιοι. Άξιοι είναι οι Οστρογότθοι και κάποιοι λίγοι γερμανοτσολιάδες σαν τον Βουρλούμη και τον Αλογοσκούφη. Αν αυτό δεν είναι προδοσία, τότε τι είναι προδοσία; Αν ο Αλογοσκούφης δεν είναι εγκληματίας, τότε ποιος είναι;

Το ίδιο κάνει το 4ο Ράιχ με τη ΔΕΗ. Άλλο "κτήνος" κερδοφορίας. Τη ΔΕΗ σήμερα την αφήνουν οι γερμανοτσολιάδες στο έλεος των Γερμανών προμηθευτών της, ώστε με δικά της χρήματα να πάνε μετά και να την αγοράσουν τζάμπα. Κι αυτήν θέλουν να την αγοράσουν με 3 λεπτά του ευρώ. Με ένα απλό "χαρτάκι", που θα κατατεθεί σε μια τράπεζα. Μια εταιρεία, η οποία πέρσι είχε κέρδη 1,677 δις ευρώ, κάποιοι θέλουν να την αγοράσουν για 3 δις ευρώ. Μια εταιρεία, που κατ' έτος ξοδεύει σε συντήρηση και ανάπτυξη δεκάδες δις ευρώ ...που όλοι γνωρίζουμε πού πάνε. Εδώ κάτι περίεργο συμβαίνει, δεν εξηγείται διαφορετικά. Οι Οστρογότθοι μάλλον είναι πολύ "έξυπνοι" και εμείς οι Βαλκάνιοι είμαστε πολύ "βλάκες".

Τα γερμανικά εγκλήματα αυτού του 4ου Ράιχ δεν σταματούν μόνον στην αρπαγή του δημοσίου κεφαλαίου. Εγκλήματα ανάλογου μεγέθους έγιναν και στον τομέα των προμηθειών του ελληνικού κράτους. Το σύνολο σχεδόν της διαφθοράς στην Ελλάδα γερμανικές προμηθεύτριες εταιρείες το μεθόδευαν. Γερμανικές εταιρείες, οι οποίες προμήθευαν το ελληνικό δημόσιο με τα προϊόντα τους. Εταιρείες, οι οποίες ξεκινάνε από τη Siemens, περνάνε από τη Daimler Benz και την Krupp και φτάνουν στη Bayer.

Μια πολυπληθής τευτονική "αγέλη" θηρίων αμολήθηκε ανεξέλεγκτα και τις τελευταίες δεκαετίες λυμαίνονταν τα πάντα στην Ελλάδα. Άνοιγαν τις πόρτες των ελληνικών κρατικών υπηρεσιών και κρατικών εταιρειών σαν να επρόκειτο για γερμανική αποικία. ΔΕΚΟ, Δημόσια Νοσοκομεία, Ελληνικός Στρατός, Μετρό, ΟΣΕ κλπ., έγιναν οι πιο αποδοτικές "αγελάδες" του 4ου Ράιχ. Οι "ηθικοί", που μας καταγγέλλουν για διαφθορά, διέφθειραν το σύμπαν στην Ελλάδα. Ακόμα και οι πόρτες στα δημόσια κτίρια είναι "λαδωμένες" από γερμανικά "ηθικά" χέρια.

Αν αυτές οι εταιρείες ελεγχθούν πραγματικά, θα πρέπει κάποιοι "ηθικολόγοι" να πάνε να πνιγούν στα νερά του Ρήνου. Αυτές οι εταιρείες προμηθευτών, οι οποίες υπερτιμολογούσαν τα προϊόντα τους και "λάδωναν" το σύμπαν, ήταν το αίτιο για το οποίο το ελληνικό κράτος αναζητούσε νέα και διαρκώς μεγαλύτερα δάνεια. Δεν αγόραζαν για πλάκα ή από αφέλεια τα ελληνικά ομόλογα οι γερμανικές τράπεζες. Τα πράγματα ήταν απλά. Έβαζαν χρήματα στο ένα "χέρι" του ελληνικού κράτους, για να του τα πάρουν από το άλλο. Στην πραγματικότητα ούτε καν χρήματα έρχονταν στην Ελλάδα. Χαρτιά λογιστικών "τακτοποιήσεων" χρεών κυκλοφορούσαν στα ελληνικά ταμεία.

Αυτή ήταν η "ηθική" των Γερμανών και των Εβραίων που κρύβονταν από πίσω τους. Έλεγχαν τις κυβερνήσεις και έκαναν τα πάντα εις βάρος του ελληνικού λαού. Δεν εξηγείται διαφορετικά, που το ελληνικό κράτος, το οποίο δεν διέθετε αυτοκινητοβιομηχανία, συνεχώς επιδοτούσε με κρατικά χρήματα —και άρα με δανεικά— τις "αποσύρσεις" αυτοκινήτων. Ένα υπερχρεωμένο κράτος έφτασε στο σημείο να επικαλείται "οικολογικούς" λόγους, για να μπορεί, μέσω πανάκριβων τελών κυκλοφορίας, να "σπρώχνει" κόσμο στις αντιπροσωπείες αυτοκινήτων. Έφτασε στο σημείο να επιδοτεί αγορές κλιματιστικών ένα κράτος, το οποίο δεν έχει βιομηχανία παραγωγής κλιματιστικών. Από βλακεία έγιναν όλα αυτά; Ποιος κέρδισε από αυτήν τη βλακεία; Η Ελλάδα —που επιβάρυνε το εξωτερικό της χρέος— ή η Γερμανία, η οποία έπαιρνε το μερίδιο του λέοντος από την ελληνική αγορά;

Οι Έλληνες ήταν "απατεώνες", που χωρίς τη θέλησή τους χρεωνόταν το κράτος τους, για να δουλεύουν τα εργοστάσια των "τίμιων" Γερμανών επιχειρηματιών και των χιλιάδων Γερμανών εργατών; Αδίστακτοι, άπληστοι και ανελέητοι. Αυτές είναι οι λέξεις, οι οποίες μπορούν να χαρακτηρίσουν τους Γερμανούς στην περίπτωση της Ελλάδας. Της Ελλάδας, που τόσο αγάπησε ο Γκάιτε και ο Νίτσε. Αδίστακτοι και ανελέητοι μέχρι τέλους.

Ακόμα και στο τέλος δεν άλλαξαν την τακτική τους. Η Ελλάδα έπεφτε "λιπόθυμη" από τα ανηλεή χτυπήματα των διεθνών κερδοσκόπων και η Γερμανία εξακολουθούσε να της "ρουφά" το αίμα. Η Ελλάδα έψαχνε βοήθεια και η Γερμανία δημοσίως δήλωνε "αλληλέγγυα" και την ίδια ώρα τής άρπαζε με τρόπο εντελώς εκβιαστικό 1,5 δις ευρώ, πουλώντας της μάλιστα στραβά υποβρύχια. Η Ελλάδα έψαχνε "ανάσα" σωτηρίας από τα έξοδα των εξοπλισμών και η Μέρκελ πήγαινε στην Τουρκία, για να την πιέσει να βγάλει τις φρεγάτες στο Αιγαίο και να προκαλέσει νέο κύκλο εξοπλιστικού ανταγωνισμού με την Ελλάδα. 600 εκατομμύρια ευρώ παραγγείλαμε από τους Γερμανούς μόνον για πυρομαχικά αρμάτων μάχης. Η Ελλάδα δεν μπορεί να μαζέψει τις "σάρκες" της και η Γερμανία τής πουλά πανάκριβα τραίνα ...μη συμβατά με το σιδηροδρομικό της δίκτυο.

Ούτε όμως αυτά είναι αρκετά, για να περιγραφεί επαρκώς το μεγάλο τευτονικό "γλέντι" στο Αιγαίο. Οι Γερμανοί δεν αρκέστηκαν στην ιδιότητά τους ως μεγαλοπαραγωγοί και μεγαλοπρομηθευτές του ελληνικού κράτους. Σε καμία περίπτωση δεν τους άφηγε αδιάφορους η ελληνική αγορά. Μπήκαν μέσα σ' αυτήν και ως έμποροι. Ήθελαν να ελέγξουν και τη διακίνηση των δικών τους —και όχι μόνον—

προϊόντων στην ελληνική αγορά. Ήθελαν το σύνολο του κέρδους της ελληνικής αγοράς. Αν οι γερμανικές εμπορικές εταιρείες ελεγχθούν για αισχροκέρδεια και για διαφθορά, πολλοί Γερμανοί θα φύγουν νύχτα από την Ελλάδα. Πολλοί "ηθικολόγοι" θα πρέπει να σηκώσουν τα "σώβρακά" τους από τη ντροπή.

Αυτά όλα πρέπει να ελεγχθούν. Πρέπει να ελεγχθούν εμπορικές εταιρείες, όπως τα Lidl ή τα Praktiker, Aldy, Media Markt, Saturn για την τιμολογιακή τους πολιτική. Μια —σε εγκληματικό βαθμό— κερδοσκοπική πολιτική, η οποία γινόταν αιτία να φεύγουν χρήματα από την Ελλάδα, προκειμένου να ξαναδίνονται νέα γερμανικά δάνεια σ' αυτήν. Μιλάμε για αθλιότητα και υποκρισία. Απόλυτη αθλιότητα και απόλυτη υποκρισία. Γιατί; Γιατί αυτοί, οι οποίοι μας καταγγέλλουν για ανηθικότητα, είναι οι απόλυτα ανήθικοι. Εταιρείες "ηθικών" Γερμανών, οι οποίες στη Γερμανία δραστηριοποιούνταν με κέρδη κοντά στο 5%, στην Ελλάδα αισχροκερδούσαν και τα κέρδη τους έφταναν στα απίστευτα επίπεδα του 15 και του 20%. Στην πιο φτωχή χώρα της Ευρώπης οι "ηθικοί" Γερμανοί δημιούργησαν το πιο ακριβό καρτέλ της αγοράς.

Ας ψάξει κάποιος πόσες υποθέσεις γερμανικών εταιρειών —που αποδεδειγμένα εγκληματούσαν στην ελληνική αγορά— υπάρχουν και "σκονίζονται" στα "συρτάρια" της διαβόητης Επιτροπής Ανταγωνισμού. Είναι προφανές ότι κάποιοι διεφθαρμένοι Έλληνες πληρώθηκαν από τους "τίμιους" Γερμανούς, για ν' αφήνουν τα συρτάρια αυτά κλειστά. Κάποιες ελληνικές κυβερνήσεις δεν έκαναν σωστά τη δουλειά τους απέναντι στους "κατακτητές" της χώρας. Αυτή είναι η υποκρισία. Οι ίδιοι Γερμανοί εμφανίζονται ηθικοί στη Γερμανία και ανήθικοι στη "Μπανανία" του Αιγαίου. Νομοταγείς στη Γερμανία ...κανονικοί κακοποιοί στην Ελλάδα. Νομοταγείς εκεί όπου φοβούνται τον νόμο και παράνομοι εκεί όπου μπορούν και "αγοράζουν" τον νόμο. Αυτή είναι η τευτονική άποψη περί ηθικής. Η λογική του θρασυδείου, που τολμά να κάνει τα πάντα, όταν αντιλαμβάνεται ότι δεν κινδυνεύει με τιμωρία.

Ωρύνονται οι Γερμανοί, που δεν πληρώνουν οι Έλληνες πολίτες τους φόρους τους και "τρώνε" το υστέρημα των Γερμανών εργαζομένων. Την ώρα που γράφεται το κείμενο αυτό, υπάρχει κρυφό σκάνδαλο της Makro, η οποία πιάστηκε να μην πληρώνει το ΦΠΑ και τώρα έχουν αμολήσει λυτούς και δεμένους, για να μην έχουν συνέπειες οι "ηθικοί". Τρέχει η πρεσβεία της "Ηθικοland über Alles" να κουκουλώσει το σκάνδαλο των "ηθικών" με τη βοήθεια των ανήθικων. Θέλουν, όχι μόνον να μην τιμωρηθούν για την πράξη τους, αλλά και να μην πληρώσουν αυτά, τα οποία χρωστάνε και πρέπει να πληρώσουν. Τέτοια "ηθική" μόνον ένας Ρήνος μπορεί να τη "σπρώχνει".

Όλα αυτά τα γερμανικά εγκλήματα του 4ου Ράιχ δεν πρέπει να διαλευκανθούν; Ποιο είναι το ζητούμενο δηλαδή; Να αποδειχθεί ότι οι Έλληνες δεν είναι "απατεώνες", οι οποίοι ξεγέλασαν τους "αγαθούς" Γερμανούς, αλλά θύματά τους. Να αποδειχθεί ότι οι Γερμανοί εγκλημάτησαν στην Ελλάδα σε συνεργασία με κάποιους Έλληνες δωσίλογους Σημίτηδες. Να αποδειχθεί ότι οι Γερμανοί, οι οποίοι περίμεναν κέρδη από τους "τόκους" των δανεισμών, ήταν αυτοί, οι οποίοι όχι μόνον προκαλούσαν αυτούς τους δανεισμούς, αλλά τους μεγέθυναν κιόλας.

Εύκολα πράγματα, εφόσον όλοι αυτοί, επειδή ήταν τόσο σίγουροι για την "επιτυχία" τους, δεν σέβονταν ούτε τα προσχήματα. Δεν χρειάζεται καν να κάνεις τον ντετέκτιβ, για να βρεις τα παράνομα κέρδη τους από τις παράνομες δραστηριότητές τους. Γι' αυτόν τον λόγο αναζητούμε κυρίως εκείνους, οι οποίοι είχαν κέρδη από τα Greekstatistics και όχι αυτούς οι οποίοι τα "κατασκεύαζαν". Αναζητούμε τους ηθικούς αυτουργούς, οι οποίοι είχαν τεράστια κέρδη και όχι τους φυσικούς αυτουργούς, οι οποίοι πήραν μια ελεεινή μίζα. Είναι σίγουρο ότι οι Γερμανοί διέφθειραν ή εκβίασαν Έλληνες, για να "παραποιήσουν" τα δημοσιονομικά στοιχεία, προκειμένου η Ελλάδα να πάρει από τους ίδιους νέα δάνεια ή να της προμηθεύσουν υπερτιμολογημένα προϊόντα τους.

Με τους Γερμανούς, δηλαδή, είναι εύκολο ν' αποδείξεις ότι στη σχέση τους με την Ελλάδα ίσχυε το ..."Γιάννης κερνάει και Γιάννης πίνει". Η Ελλάδα απλά έβαζε το "τραπέζι" της και τυπικά μόνον έδινε την "παραγγελία". Οι Γερμανοί τής δάνειζαν, οι Γερμανοί τής έδιναν "διαταγές" γι' αυτά που έπρεπε να παραγγείλει και οι Γερμανοί την "σέρβιραν" από τη γερμανική "κουζίνα". Όλα τα έκαναν οι Γερμανοί. Οι Έλληνες απλά παρίσταντο. Αν γνωρίζει κάποιος τι συνέβαινε και τον λόγο που αυτό συνέβαινε, είναι εύκολο να βρει ποιο είναι το πραγματικό χρέος της χώρας απέναντι στους Γερμανούς πιστωτές της.

Είναι εύκολο να βρεθεί ποιο ποσό βγήκε από γερμανικές "τσέπες" και δεν κατέληξε σε γερμανικά "χέρια", αλλά παρέμεινε στην Ελλάδα. Είναι εύκολο να μαθευτεί αυτό, το οποίο κάποιοι νεοναζιστές σαν τη Μέρκελ ή τον Σόιμπλε δεν θέλουν να μαθευτεί και γι' αυτό κραυγάζουν. Κραυγάζουν οι βιαστές σαν βιασθείσες κορασίδες. Τώρα είναι ευκαιρία να μάθει ο γερμανικός λαός τι πραγματικά συνέβη στην Ελλάδα. Να μάθει επιτέλους πόσο "ηθικοί" είναι αυτοί που τον κυβερνάνε. Θέλει να μάθει πόσα από τα 300 δις ευρώ, που "χρωστά" η Ελλάδα, πήγαν κατ' ευθείαν σε γερμανικές τσέπες; Τσέπες εγκληματιών; Τσέπες ανθρώπων, οι οποίοι θα μπορούσαν άνετα να στελεχώνουν το επιτελείο του Χίτλερ;

Με βάση τον νόμο η Ελλάδα είναι θύμα οικονομικών εγκληματιών και οι πιστωτές της αποκτούν το νομικό δικαίωμα να στραφούν εναντίον των θυτών της. Αυτό κι αν έχει πλάκα. Η Deutsche Bank, η Hypo Bank, να στραφούν εναντίον της Deutsche Telekom, της Siemens, της Daimler, της Makro της Praktiker της Bayer κλπ.. Αυτοί οι Γερμανοί κλέφτες είναι εκείνοι, που στην πραγματικότητα χρωστάνε στους Γερμανούς επενδυτές. Οι Έλληνες απλά "είδαν" τα χρήματα να περνάνε από μπροστά τους. Αυτοί οι Γερμανοί πήραν τα χρήματα, που τυπικά χρωστάνε οι Έλληνες σε άλλους Γερμανούς. Αν αρχίσει η διερεύνηση του θέματος, θα γελάσει ο κάθε πικραμένος.

Αφού γελάσουμε και σκουπίσουμε τα δάκρυά μας, θα ανοίξουμε την τελευταία συζήτηση με τους Γερμανούς. Μια συζήτηση, την οποία αυτοί μας αναγκάζουν να την ανοίξουμε, παρ' όλο που δεν τους συμφέρει. Μέχρι τότε η Ευρώπη θα ανέχεται τη Γερμανία να δοκιμάζει Ράιχ; Έλεος πια. Βαρεθήκαμε πλέον να βλέπουμε τους Γερμανούς να δοκιμάζουν κάθε πενήντα χρόνια να κατακτήσουν την Ευρώπη. Η κατάσταση φτάνει στο σημείο να γίνεται γελοία. Όλο και περισσότερο η Γερμανία θυμίζει τον Πήτερ Σέλερς στην εισαγωγή της ταινίας "Το Πάρτυ". Φτάσαμε στο τέταρτο

Ράιχ και κάποιοι δεν έχουν βάλει ακόμα μυαλό. Γιατί; Γιατί μάλλον δεν έχουν πληρώσει το τρίτο και νομίζουν ότι θα το γλιτώσουν.

Αυτό είναι λάθος. Όσο αυτοί θα είναι αμετανόητοι και θα επιτίθενται στα ελεύθερα κράτη, άλλο τόσο αμετανόητοι θα είναι και οι Έλληνες, που θα αμύνονται. Το έκαναν με το Τρίτο Ράιχ και θα το κάνουν και τώρα με το Τέταρτο. Θα πάρουν αυτά που δικαιούνται από το Τέταρτο, αλλά θα ζητήσουν κι αυτά που τους οφείλουν από το Τρίτο. Τώρα λοιπόν είναι ευκαιρία να συζητήσουμε για ένα θέμα, το οποίο, όπως φαίνεται, οι Γερμανοί δεν θέλουν να "θυμούνται". Το θέμα των γερμανικών αποζημιώσεων. Θα συζητήσουμε για ένα ποσό τεράστιο και το οποίο έχει σχέση με τις πολεμικές αποζημιώσεις, οι οποίες έχουν επιδικαστεί, αλλά δεν έχουν αποδοθεί ποτέ στους Έλληνες. Τότε θα έχει ενδιαφέρον να δούμε τι εξώφυλλο θα έχει το ευφάνταστο Focus !!

Η Γερμανία κινδυνεύει με παντοτινή καταστροφή.

Όταν ένας στρατηγός έχει το μυαλό του μονίμως στο πλιάτσικο είναι θέμα χρόνου να χάσει τον πόλεμο.

Άποψή μας είναι ότι ο γερμανικός λαός "κινδυνεύει" από τις αντιευρωπαϊκές και ανθελληνικές απόψεις και πολιτικές του. Αυτό, το οποίο δεν γνωρίζει ο ίδιος, είναι ότι παίζεται "παιχνίδι" εις βάρος του. Όλα αυτά τα γερμανικά "αντί-" τα οποία είναι ρατσιστικά και προκαλούν τα μίσση των υπόλοιπων Ευρωπαίων εναντίον της Γερμανίας, έχουν έναν και μόνον σκοπό. Να "δέσουν" τον γερμανικό λαό σε μια "ομηρία", που θα τον θέτει υπό τον απόλυτο έλεγχο των Εβραίων, οι οποίοι για τους δικούς τους λόγους και εξυτηρητώντας τα δικά τους συμφέροντα στρέφονται πραγματικά εναντίον των λαών της Μεσογείου.

Αυτοί εφευρίσκουν τους όρους τύπου "rigs" και τους δίνουν σαν "καραμέλα" στους Γερμανούς να τους αναμασούν. Αυτοί πληρώνουν δημοσιεύματα τύπου Focus, για να τα "χρεώνουν" στους Γερμανούς. Αυτοί εξασφαλίζουν γερμανικές ρατσιστικές "δηλώσεις", για να καθηλώνουν τον γερμανικό λαό στον φόβο των αντιδράσεων. Γιατί; Γιατί αυτοί, οι οποίοι σήμερα επιχειρούν εγκλήματα εις βάρος των λαών της Μεσογείου, θέλουν "κρέας", για να στηρίζει τους σχεδιασμούς τους. Θέλουν "μάζα", για να απειλούν μάζες. Θέλουν να εκμεταλλευτούν τη "σάρκα" του γερμανικού λαού, για να συνεχίσουν τα εγκλήματά τους.

Εμείς, ως Έλληνες —και άρα ως μέλη ενός τέτοιου εργατικού και τίμιου λαού της ανθρώπινης ιστορίας— έχουμε τη μεγαλοψυχία όχι μόνον να συγχωρήσουμε τους Γερμανούς, αλλά και να τους βοηθήσουμε. Ο γερμανικός λαός θα πρέπει να προσέξει, γιατί πάλι θα την "πατήσει" και αυτήν τη φορά οριστικά. Έχει μπλέξει με τους αλήτες του Πλανήτη και αυτοί αποδεδειγμένα είναι αδίστακτοι. Ο κίνδυνος είναι μεγάλος, όπως είναι πάντα μεγάλος ο κίνδυνος για έναν νοικοκύρη, ο οποίος παρασέρνεται από έναν

γύφτο και κάνει φασαρία στη γειτονιά του. Ο γύφτος δεν έχει να χάσει τίποτε από τη φασαρία, ενώ ο νοικοκύρης κινδυνεύει να χάσει τα πάντα. Ο γύφτος, αν δει τα δύσκολα, μπορεί να φύγει, ενώ ο νοικοκύρης δεν έχει να πάει πουθενά.

Ο σημερινός συνεταιρισμός των Γερμανών με τους Εβραίους είναι πιο επικίνδυνος για τους ίδιους, παρά γι' αυτούς που εμφανίζονται σαν θύματα του συνεταιρισμού αυτού. Πιο πολύ κινδυνεύουν οι Γερμανοί από τον συνεταιρισμό τους με τους Εβραίους, παρά τα μεσογειακά "γουρούνια", που σήμερα δέχονται την κοινή επίθεσή τους. Οι Γερμανοί αποδεικνύεται ότι δεν διδάσκονται από το παρελθόν τους. Δεν μπορούν να διδαχθούν. Αυτοί, οι οποίοι τους εκμεταλλεύονται, δεν τους δίνουν χρόνο να διδαχθούν, γιατί, μέχρι να συνέλθουν από το ένα χτύπημα, τους καταφέρνουν άλλο. Γι' αυτόν τον λόγο μιλάμε για αλητεία, που μαστίζει τη Γερμανία.

Η αλητεία της ερήμου και του Μωϋσή δεν την αφήνει στην κυριολεξία να πάρει "ανάσα". Είναι τόσο εύκολη η Γερμανία στον έλεγχο της, που φτάνει στο σημείο να λειτουργεί σαν τον σκύλο, που δαγκώνει ακόμα και τη δική του την ουρά. "Δαγκώνει" τους πάντες χωρίς κανένα κριτήριο. Αρκεί να της υποδείξουν οι Εβραίοι τον στόχο τους και αυτή "χιμά", χωρίς να ενδιαφέρεται για τα πώς και τα γιατί του κάθε χτυπήματος. Η ίδια η Γερμανία στην ανατολική της πλευρά έπεσε θύμα του γερμανικού ιμπεριαλισμού. Όταν Γερμανοί έχουν πέσει θύματα ιμπεριαλισμού της Γερμανίας, πώς είναι δυνατόν να ελπίζουν οι Έλληνες να τον αποφύγουν;

Για πάνω από έναν αιώνα τους "δουλεύουν" οι Εβραίοι με όλους τους δυνατούς τρόπους. Με χρήματα των Εβραίων χρηματοδοτήθηκαν οι μπολσεβίκοι "επαναστάτες", οι οποίοι με προβοκάτσες και εκβιασμούς εξανάγκασαν τη Γερμανία στην ήττα του Πρώτου Παγκοσμίου Πολέμου. Μια καταστροφική ήττα, εξαιτίας της οποίας η Γερμανία θρήνησε εκατομμύρια νεκρούς. Με χρήματα και πάλι των Εβραίων χρηματοδοτήθηκε ο Χίτλερ, που οδήγούσε τη Γερμανία στη σίγουρη ήττα. Οι Εβραίοι ήταν αυτοί, οι οποίοι χρηματοδότησαν τον Χίτλερ, για να βάλει τους Γερμανούς στην περιπέτεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου και αυτό τούς κόστισε μια νέα καταστροφή και εκατομμύρια νέων νεκρών. Με χρήματα των Εβραίων χτίστηκαν ακόμα και τα στρατόπεδα συγκέντρωσης του "Όλοκαυτώματος", που οδήγησαν στη μεταπολεμική υποδούλωση του γερμανικού λαού.

Από τότε μέχρι τώρα οι Γερμανοί είναι στην κυριολεξία υποδουλωμένοι στους Εβραίους και όχι μόνον δεν τους απειλούν, αλλά σήμερα εμφανίζονται να παίρνουν το σύνολο του ρίσκου να έρθουν σε σύγκρουση με τους υπόλοιπους Ευρωπαίους, προκειμένου να κάνουν τους Εβραίους πλουσιότερους. Η ίδια η Γερμανία αναδεικνύεται ως το πιο εύκολο και φτηνό φονικό "εργαλείο" των Εβραίων Σιωνιστών. Τώρα όμως τα πράγματα είναι πολύ χειρότερα γι' αυτήν. Γιατί; Γιατί τώρα δεν υπάρχει το στημένο "σκηνικό" του χριστιανισμού, το οποίο επέτρεπε στους Γερμανούς μετά από κάθε ήττα να φιλοδοξούν σε ένα νέο επίσης "στημένο" γερμανικό "θαύμα".

Εξαιτίας της σημερινής εβραϊκής διαχείρισης το "σκηνικό" του χριστιανικού κόσμου, άλλαξε και η Γερμανία και ο γερμανικός λαός σε περίπτωση ήττας τους θα φύγουν για πάντα από το προσκήνιο. Ποτέ δεν θα ξαναμπούν στην πρώτη γραμμή των λαών και

των κρατών. Η κατάρρευση της Νέας Τάξης θα έχει για τη φανατικά "νεοταξίτισσα" Γερμανία τις ίδιες συνέπειες που είχε για την Πολωνία η κατάρρευση του σταλινικού Ανατολικού Μπλοκ. Η μετανεοταξική Γερμανία θα μετατραπεί σε μια απολύτως "άχρωμη" και λεηλατημένη Πολωνία ή Ρουμανία του μετακομμουνισμού. Γιατί; Γιατί, κάνοντας το σημερινό "περίεργο" άλμα του ευρωπαϊκού ιμπεριαλισμού, σε περίπτωση αποτυχίας δεν υπάρχει από κάτω το "δίχτυ" ασφαλείας. Δεν θα έχει η Γερμανία —όπως συνέβαινε στις προηγούμενες περιπτώσεις των πολέμων, που η ίδια προκάλεσε— την κατοχυρωμένη και ασφαλή υποχώρηση.

Η Νέα Τάξη Πραγμάτων έχει καταστρέψει το "δίχτυ" ασφαλείας. Ο χριστιανικός σχεδιασμός, που ευνοούσε τη Γερμανία, έπαψε να είναι ο κυρίαρχος στον Πλανήτη. Ένας σχεδιασμός, που τη διατηρούσε μόνιμα στην πρώτη γραμμή των κρατών, ανεξάρτητα από τις σωστές ή λανθασμένες επιλογές της ως κράτος. Η λογική εκείνου του σχεδιασμού ήταν πολύ απλή. Δημιουργούσε Μεγάλες Δυνάμεις και από τις μεταξύ τους πολεμικές συγκρούσεις κάποιοι δημιουργούσαν συνθήκες reset και άρα δημιουργούσαν συνθήκες ανάπτυξης, χωρίς να χρειάζεται η εξουσία ν' αλλάξει το απάνθρωπο πρόσωπό της.

Η Γερμανία βρισκόταν ανάμεσα σ' αυτές της ευνοημένες Μεγάλες Δυνάμεις με μια ιδιομορφία, που την καθιστούσε ιδιόμορφη. Ενώ η Βρετανία ή η Γαλλία αναπτύσσονταν κυρίως στον οριζόντιο άξονα του κεφαλαίου —λόγω των αποικιοκρατικών τους δραστηριοτήτων— η Γερμανία αναπτυσσόταν στον κάθετο "άξονα" της βιομηχανίας. Οι "συνεταίροι" της στον ιμπεριαλισμό δεν της έδιναν αποικίες, αλλά της έδιναν έναν σχεδιασμό για γρήγορη βιομηχανική ανάπτυξη. Δεν της έδιναν "πλάτος", αλλά της έδιναν "ύψος". Τα "γρήγορα" προβλήματα της βιομηχανίας όπλιζαν εξίσου γρήγορα τη Γερμανία και οι "αναπτυξιακοί" πόλεμοι ήταν η επιλογή σωτηρίας του συστήματος.

Αυτό ήταν το "κόλπο". Νικητές και νικημένοι θα έμπαιναν σε μια τροχιά καλπάζουσας ανάπτυξης, μέχρι να οδηγηθούν σε ένα απάνθρωπο και εγκληματικό πολεμικό reset με στόχο να ξαναεπαναληφθεί το ίδιο έργο. Σ' αυτόν τον σχεδιασμό η Γερμανία ήταν ευνοημένη, εφόσον πάντα παρέμενε στην "οικογένεια" των Μεγάλων Δυνάμεων. Πάντα θα χρηματοδοτούσαν —από τους υποτιθέμενους εχθρούς της— για να παραμείνει τέτοια ακόμα και μετά από την πιο μεγάλη καταστροφή. Ήταν χρήσιμος ο "ρόλος" της και ο παγκόσμιος "θίασος" της εξουσίας θα τον πλήρωνε πάντα ...όσο κι αν κόστιζε. Γι' αυτόν τον λόγο η Γερμανία εύκολα εμφανιζόταν ως ο "Φοίνικας" της Ευρώπης. Ο "Φοίνικας", ο οποίος πάντα μπορεί και αναγεννάται γρήγορα από τις στάχτες του. Το προκάτ "θαύμα" της Ευρώπης.

Η βιομηχανική τεχνογνωσία ήταν το μυστικό, που επέτρεπε στους δυνάστες της Γερμανίας να την χρησιμοποιούν κατά το δοκούν και στους προδότες της να την προδίδουν χωρίς φόβο. Αυτή η τεχνογνωσία δεν είναι πλέον ελεγχόμενη. Διασκορπίστηκε στα τέσσερα σημεία του ορίζοντα το κεφάλαιο της τεχνογνωσίας του χριστιανισμού. Ταυτόχρονα χάθηκε η μοναδικότητα του κεφαλαίου της τεχνογνωσίας της χριστιανικής Γερμανίας και μαζί μ' αυτό εξανεμίστηκε και το "κεφάλαιο" των Γερμανών εργαζομένων, εφόσον έπαψαν να είναι η καλύτερα εκπαιδευμένη παραγωγική δύναμη στον κόσμο. Η νέα γενιά των Γερμανών εργατών —εξαιτίας της

προπαγάνδας των Εβραίων— δεν είναι ούτε τόσο παραγωγική ούτε τόσο καλά εκπαιδευμένη όσο απαιτεί ο ρόλος της. Ακολουθώντας πιστά τα παρασιτικά εβραϊκά πρότυπα των ΜΜΕ, δεν είναι ούτε καν όσο τίμια απαιτεί ο γερμανικός της ρόλος.

Σε περίπτωση "καταστροφής" της Ευρώπης, γερμανικό "θαύμα" δεν πρόκειται να ξαναδεί η Γερμανία, γιατί εξαλείφθηκαν οι παράμετροι, οι οποίοι επέτρεπαν σ' αυτό το "θαύμα" να εκδηλωθεί. Εξαιτίας των άπληστων Εβραίων, ο χριστιανισμός έχασε τον έλεγχο της πανανθρώπινης τεχνολογίας και ο γερμανικός λαός έπαψε να είναι η μεγαλύτερη και καλύτερα εκπαιδευμένη παραγωγική "μηχανή" στον κόσμο. Η Γερμανία μπορεί να είναι μεγάλη σε σχέση με την Ελλάδα, αλλά είναι πολύ μικρή σε σχέση με την Κίνα ή την Ινδία. Το "θαύμα" τώρα, στο ξέφραγο "αμπέλι" της Νέας Τάξης, θα συμβεί πολύ μακριά από το χριστιανικό "οικόπεδο" και άρα και από τη γερμανική "γωνιά" του.

Γ' αυτόν τον λόγο μιλήσαμε για "στρατηγούς", οι οποίοι έχουν το μυαλό τους στο πλιάτσικο και όχι στη μάχη. Η Γερμανία δεν "βλέπει" τι ακριβώς την απειλεί και γι' αυτό δεν αντιδρά με τον σωστό τρόπο. Προκειμένου να "πλιατσικολογεί" στην Ελλάδα, αρπάζοντας φιλέτα τύπου ΟΤΕ και αεροδρόμια, δεν βλέπει τι γίνεται στον κόσμο. Δεν βλέπει τις σιωπηλές "βόμβες" που πέφτουν γύρω της και θα την απειλήσουν στο άμεσο μέλλον με σίγουρο "θάνατο". Δεν "είδε" για παράδειγμα τον κίνδυνο, που συνεπάγεται η αγορά της Νοίνο από τους Κινέζους. Στην πραγματικότητα αυτή η ειρηνική αγορά ήταν για τους Γερμανούς χειρότερο χτύπημα από το να τους βομβάρδιζαν οι Κινέζοι την κοιλάδα του Ρουρ. Γιατί; Γιατί, αν οι φτηνοί, πειθαρχημένοι και απειράριθμοι Κινέζοι αποκτήσουν την τεχνογνωσία της Νοίνο, είναι θέμα χρόνου να τσακίσουν τη γερμανική παραγωγική μηχανή.

Η Νοίνο είναι μια εταιρεία, με απολύτως ανταγωνιστική τεχνογνωσία σε σχέση με τις κορυφαίες γερμανικές εταιρείες. Τα αυτοκίνητα, τα τρακτέρ ή και τα διάσημα φορτηγά της συναγωνίζονται επί ίσοις όροις τα γερμανικά προϊόντα στους δρόμους όλου του Πλανήτη. Όταν αυτή η άκρως ανταγωνιστική τεχνογνωσία πάει απόφια στην Κίνα, ποιος θα σταματήσει τους Κινέζους; Την Κίνα δεν μπορούσαν να τη σταματήσουν, όταν πουλούσε αυτοκίνητα, τα οποία διαλύονταν μόνα τους στο δρόμο. Θα τη σταματήσουν με την τεχνογνωσία της Νοίνο; Της εταιρείας, που έχει ως μότο της ... "the safest car in the world";

Γ' αυτόν τον λόγο μιλάμε για αφελείς "πλιατσικολόγους", οι οποίοι κατευθύνονται από άπληστους γύφτους Εβραίους. Την ώρα που οι Γερμανοί "παίζουν" με τα μερίσματα του ΟΤΕ, για να τον "φάνε" τζάμπα από τους Έλληνες, οι Κινέζοι αγόρασαν τη Νοίνο για 1,5 μόνον δις ευρώ. Οι "στρατηγοί" της δεκάρας κάνουν γυφτιές, για να επωφεληθούν έναντι των Ελλήνων και δεν είδαν ότι οι Κινέζοι αγόραζαν μια εταιρεία, που μπορεί να τους στείλει στον "τάφο". Για 1,5 δις ευρώ οι Γερμανοί άφησαν τον "εχθρό" να μπει εντός των "τειχών" του ανταγωνισμού. Αυτό το ποσό έπρεπε οι Γερμανοί να το βρουν πάση θυσία και να αγοράσουν την εταιρεία πριν καταλήξει στα χέρια αυτών που δεν έπρεπε. Έπρεπε να το βρουν και να το διαθέσουν, ακόμα κι αν την επόμενη ημέρα θα αναγκάζονταν να βάλουν "λουκέτο" στην Νοίνο.

Τα ίδια λάθη έκαναν σε όλους τους τομείς. Όταν η Μέρκελ, ως γνήσια "μπακάλισσα" του ιμπεριαλισμού, έπαιζε κερδοσκοπικά "παιχνιδάκια" εις βάρος της Ελλάδας — νομίζοντας ότι κάνει υψηλή ιμπεριαλιστική πολιτική— οι Κινέζοι εξαγόραζαν από τους Αμερικανούς την περίφημη IBM και "προηγούνται" πλέον των Γερμανών στην εφαρμοσμένη τεχνολογία PC. Αγόρασαν από τους Γάλλους την Alcatel και έχουν στη διάθεσή τους μια απολύτως ανταγωνιστική "αντιSiemens". Μαζί με την Alcatel αγόρασαν από τους Γάλλους και την Thomson. Σταδιακά —και με αντίτιμο "καθρεπτάκια" και "χαντρούλες"— οι Κινέζοι "γιγαντοκατασκευαστές" της παγκόσμιας οικονομίας μπήκαν σε όλους τους στρατηγικούς τομείς της αγοράς, στην οποία οι Γερμανοί —λόγω του χριστιανικού σχεδιασμού— πρωταγωνιστούσαν.

Οι Γερμανοί κορόιδευαν τα "rigs" της Μεσογείου, για να παίξουν τοκογλυφικά παιχνίδια και να κερδίσουν κάποια χρήματα και δεν έβλεπαν τους "wolves" της Ασίας, που άρπαζαν "φιλέτα" τεχνογνωσίας. Έγλειφαν "ζουμιά" κερδών και δεν έβλεπαν ότι έχαναν "φιλέτα" τεχνογνωσίας. Τεχνογνωσία, η οποία κάποτε φυλασσόταν σε εργοστάσια θωρακισμένα σαν στρατιωτικές βάσεις, βγήκε στους "πάγκους" του διεθνούς εμπορίου, σαν να επρόκειτο γιαπραμάτειες γύφτων. Τόνοι χριστιανικής τεχνογνωσίας "μεταγγίστηκαν" χωρίς καμία αντίδραση στην Ασία. Τόνοι τεχνογνωσίας, που σύντομα θα μετατραπούν σε προϊόντα υψηλής ποιότητας και τα οποία θα διεκδικήσουν στα "ίσα" την παγκόσμια αγορά.

Αυτή η τεχνογνωσία ήταν, που έδινε την απόλυτη υπεροχή στον χριστιανισμό. Δύο χιλιάδες χρόνια αυτήν την τεχνογνωσία "μαζεύει" ο χριστιανισμός, για να διατηρείται στην πρωτοκαθεδρία του Πλανήτη. Δύο χιλιάδες χρόνια ο χριστιανισμός έγινε ο κορυφαίος εφευρέτης και ο κορυφαίος "ληστής" του Πλανήτη με "όπλο" αυτήν την τεχνογνωσία. Την τεχνογνωσία, που του επέτρεπε να αφαιρεί το κεφάλαιο και τις πατρίδες των λαών, δίνοντας τους γυαλιστερά "καθρεπτάκια" και "χάντρες". Τώρα αυτός, ο πρώτος διδάξας του αναίμακτου εμπορικού ιμπεριαλισμού, έπεσε θύμα της ίδιας τακτικής που ο ίδιος τελειοποίησε. Με ενάμιση δις "χρωματιστών" χαρτιών η Κίνα απέκτησε αμύθητης αξίας κεφάλαιο. Κεφάλαιο, το οποίοι δεν διέθετε η ασιατική "υπερδύναμη", που μέχρι πριν λίγα χρόνια δεν είχε τεχνογνωσία να παράγει ούτε μια σόμπα πετρελαίου της προκοπής. Μια "υπερδύναμη", που λίγα χρόνια πριν κήρυττε τον "πόλεμο" στα σπουργίτια ή έφτιαχνε με πηλό και άχυρα "υφικαμίνους" μέσα στα χωράφια.

Αυτή η Κίνα σήμερα —και μέσα σε λίγες δεκαετίες— έρχεται να διεκδικήσει την παγκόσμια αγορά όχι μόνον ως ο μεγαλύτερος "εργολάβος" της παγκόσμιας παραγωγής, αλλά και ως ιδιοκτήτης τεχνογνωσίας παραγωγής. Η Κίνα ως καλός "μαθητής" ενός καλού "δάσκαλου", τον μιμήθηκε. Του άρπαξε τεχνογνωσία πρώτης γραμμής και τώρα του αμφισβητεί την πρωτοκαθεδρία στην αγορά. Διεκδικεί στα ίσα την πρωτοκαθεδρία, που του έδινε τον έλεγχο των λαών και των κρατών μέσω του ελέγχου της παγκόσμιας αγοράς και κυρίως μέσω της πλούσιας αγοράς της Ευρώπης. Αυτήν την "αγορά", η οποία από τώρα πολιορκείται απίστευτα, αν σκεφτεί κάποιος ότι οι Κινέζοι φρόντισαν να "εξαγοράσουν" την κύρια ανατολική της "πόρτα". Το λιμάνι του Πειραιά πέρασε με συνοπτικές διαδικασίες στα χέρια των Κινέζων, τη στιγμή που οι

γύφτοι Εβραίοι με τους αφελείς χριστιανούς της Γερμανίας παρίσταναν τους ιμπεριαλιστές.

Αυτό, το οποίο κάποτε θα απαιτούσε πόλεμο για να γίνει, έγινε εξαιτίας της απληστίας των Εβραίων και της αφέλειας των Γερμανών. Ο χριστιανισμός έχει γίνει η "σκιά" του εαυτού του και στην πραγματικότητα δεν μπορεί ν' αντιδράσει σε ό,τι κι αν τον απειλεί. Αν δηλαδή ο σχεδιασμός του γερμανικού ιμπεριαλισμού —μέσω Ευρωπαϊκής Ένωσης— δεν "περάσει", η Γερμανία θ' αναγκαστεί να υποχωρήσει και να περιοριστεί στα εθνικά της σύνορα. Εκεί όπου θα περιοριστούν και όλοι οι υπόλοιποι. Όμως, με το μίσος των ευρωπαϊκών λαών να την ακολουθεί, δεν θα έχει την ευκαιρία να τους μετατρέψει εκ νέου σε πελάτες της, για να ισχυροποιηθεί εκ νέου, όπως συνέβαινε στο παρελθόν. Άλλοι θα εξασφαλίσουν πελάτες και όχι η Γερμανία. Η Γερμανία όμως χωρίς Ευρωπαίους πελάτες, δεν θα είναι ποτέ ξανά "Γερμανία".

Τώρα, που η Γερμανία δείχνει στους Έλληνες το "δάχτυλό" της, ας δει λίγο μακρύτερα από την Ευρώπη, γιατί θα δει τους Κινέζους να της δείχνουν τη "στύση" τους και αυτό δεν θα της αρέσει. Πάλι θα τρέχουν να ζητάνε "συγνώμη", αλλά αυτήν τη φορά κανένας δεν θα τη δέχεται. Πάλι θα τρέχουν στα "υπόγεια" να σωθούν, αλλά αυτήν τη φορά κανένας δεν θα ενδιαφέρεται για να τους "βγάλει". Το γερμανικό "θαύμα" δεν θα ξανασυμβεί ποτέ στην ανθρώπινη ιστορία. Η Γερμανία έχασε την ευκαιρία της να πάρει θέση στα "ρετιρέ" της ανθρώπινης ιστορίας. Μονίμως στις "ζημιές" και στα "λάθη" της ανθρωπότητας θα πρωταγωνιστεί.

Οι Γερμανοί θα περάσουν στην ιστορία σαν οι χριστιανοί, οι οποίοι υποτάχθηκαν στους Εβραίους και κατέστρεψαν τον χριστιανισμό. Οι Γερμανοί θα περάσουν στην ιστορία σαν οι Ευρωπαίοι, οι οποίοι υποτάχθηκαν στους Εβραίους και κατέστρεψαν την Ευρώπη. Οι Γερμανοί θα περάσουν στην ιστορία σαν οι Γερμανοί, οι οποίοι υποτάχθηκαν στους Εβραίους και κατέστρεψαν την Ανατολική Γερμανία. Οι Γερμανοί θα περάσουν στην ιστορία σαν οι άνθρωποι, οι οποίοι βγήκαν με κόπο από τις λάσπες του Ρήνου, για να βουτήξουν υπό τις εβραϊκές εντολές ξανά μέσα σ' αυτές ...αυτήν τη φορά με το "κεφάλι". Οι Γερμανοί θα περάσουν στην ιστορία σαν οι ιμπεριαλιστές, οι οποίοι υπό την καθοδήγηση των Εβραίων κέρδισαν όλες τις μάχες και έχασαν όλους τους πολέμους.

Γκούτε Ναχτ Ντόιτσαντ. Ντόιτσαντ, που έγινες "λάφυρο" του Μωϋσή και της συμμορίας του. Ντόιτσαντ, που δεν ακολούθησες το όραμα του Γκαίτε και του Νίτσε, οι οποίοι σε ήθελαν δύναμη "φωτός" στα "χνάρια" των Ελλήνων, παρά ακολούθησες τους Άκερμαν και τους Τρισέ, για να γίνεις "μπράβος" και "εισπράκτορας" των γύφτων.

Τραϊανού Παναγιώτης
Αρχηγός του ΕΑΜ.Β'